

UOHSX009T826

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0102/2017/VZ-17956/2017/511/SVá

Brno: 14. června 2017

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 13. 3. 2017 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 4,
- navrhovatel – OKsystem a.s., IČO 27373665, se sídlem Na Pankráci 1690/125, 140 21 Praha, ve správním řízení zastoupen JUDr. Danielem Chamrádem, advokátem ev. č. ČAK 4825, se sídlem K Hutím 665/5, 198 00 Praha 9, na základě plné moci ze dne 15. 3. 2017

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Rámcová smlouva o vývoji a údržbě aplikačního programového vybavení pro výběr pojistného důchodového pojištění OSVČ a kontrolní činnost – II“ v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 28. 5. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 6. 2015 pod ev. č. zakázky 515087 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 5. 6. 2015 pod zn. 2015/S 107-194376,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 4 – nedodržel postup stanovený v ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zásadu transparentnosti stanovenou v § 6 odst. 1 téhož zákona, když rozhodnutím ze dne 8. 2. 2017 zadávací řízení na veřejnou zakázku „Rámcová smlouva o vývoji a údržbě aplikačního

programového vybavení pro výběr pojistného důchodového pojištění OSVČ a kontrolní činnost – II“ zadávanou v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 28. 5. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 6. 2015 pod ev. č. zakázky 515087 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 5. 6. 2015 pod zn. 2015/S 107-194376, zrušil s odkazem na § 84 odst. 2 písm. e) citovaného zákona, přičemž jako důvody pro zrušení zadávacího řízení uvedl jednak skutečnosti, které popsal natolik obecně a neurčitě, že jejich existenci nebylo možno přezkoumat, a dále uvedl skutečnosti, které nejsou důvodem hodným zvláštního zřetele, pro který nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, přičemž tento postup podstatně ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

II.

Jako **opatření k nápravě** nezákonného postupu zadavatele uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže podle § 118 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **ruší** rozhodnutí zadavatele – Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 4 – ze dne 8. 2. 2017 o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Rámcová smlouva o vývoji a údržbě aplikačního programového vybavení pro výběr pojistného důchodového pojištění OSVČ a kontrolní činnost – II“ zadávanou v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 28. 5. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 6. 2015 pod ev. č. zakázky 515087 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 5. 6. 2015 pod zn. 2015/S 107-194376.

III.

Podle ustanovení § 119 odst. 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti a § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, se zadavateli – Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 4 – **ukládá**

uhradit náklady řízení ve výši 30 000,- Kč (třicet tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 13. 3. 2017 návrh navrhovatele – OKsystem a.s., IČO 27373665, se sídlem Na Pankráci 1690/125, 140 21 Praha, ve správním řízení zastoupen JUDr. Danielem Chamrádem, advokátem ev. č. ČAK 4825, se sídlem K Hutím 665/5, 198 00 Praha 9, na základě plné moci ze dne 15. 3. 2017 (dále jen „navrhovatel“) – z téhož dne na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 4 (dále jen „zadavatel“) – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Rámcová smlouva o vývoji a údržbě aplikačního programového vybavení pro výběr

pojistného důchodového pojištění OSVČ a kontrolní činnost – II“ v užším řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 28. 5. 2015 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 6. 2015 pod ev. č. zakázky 515087 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 5. 6. 2015 pod zn. 2015/S 107-194376 (dále jen „veřejná zakázka“).

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

2. Zadavatel odeslal dne 28. 5. 2015 k uveřejnění oznámení užšího řízení na veřejnou zakázku „Rámcová smlouva o vývoji a údržbě aplikačního programového vybavení pro výběr pojistného důchodového pojištění OSVČ a kontrolní činnost – II“.
3. Předmětem veřejné zakázky (dle oznámení o zakázce) jsou služby na zajištění podpory a rozvoje tzv. lokálního aplikačního vybavení provozovaného zadavatelem decentralizovaně na všech okresních správách sociálního zabezpečení. Předmět plnění veřejné zakázky (dle článku 1.3.1 zadávací dokumentace) „*sestává z*
 - *poskytování aplikační podpory (APV LOK, KOC a PVO),*
 - *rozvoje APV LOK, KOC a PVO, tj. zpracování úprav do stávajícího APV LOK, KOC a PVO (legislativní změny, úpravy v aplikacích LOK, KOC a PVO na základě požadavků metodiků a návrhů uživatelů), vývoj a sestavení nových komunikačních rozhraní se stávajícími i nově vytvořenými aplikacemi a vypracování příslušné dokumentace“.*
4. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky za celou dobu platnosti rámcové smlouvy (dle oznámení o zakázce) činí 198.347.107,00 Kč bez DPH.
5. Žádost o účast v užším řízení podali (dle zápisu z prvního jednání komise pro posouzení kvalifikace ze dne 8. 7. 2015) tři zájemci, a to Asseco Central Europe, a.s. IČO 27074358, se sídlem Budějovická 778/3a, 140 00 Praha 4 (dále jen „Asseco Central Europe, a.s.“), OKSystem s.r.o., IČO 27373665, se sídlem Na Pankráci 1690/125, 140 21 Praha 4 (dále jen „navrhovatel“) a Atos IT Solutions and Services, s.r.o., IČO 44851391, se sídlem Doudlebská 1699/5, 140 00 Praha 4 (dále jen „Atos IT Solutions and Services, s.r.o.“). Všichni tři zájemci splnili (dle zápisu z druhého jednání komise pro posouzení kvalifikace ze dne 14. 7. 2015) veškeré kvalifikační požadavky zadavatele v plném rozsahu a výzvami ze dne 22. 7. 2015 byli zadavatelem vyzváni k podání nabídky v užším řízení. Ve lhůtě pro podání nabídek (stanovené do 2. 9. 2015) podali nabídku všichni tři vyzvaní zájemci (dle zápisu z prvního jednání hodnotící komise ze dne 2. 9. 2015).
6. Dokumentace o veřejné zakázce dále obsahuje písemnosti dokumentující následující průběh zadávacího řízení. Dne 28. 8. 2015 zadavatel jmenoval hodnotící komisi pro posouzení a hodnocení nabídek (viz písemný záznam ze dne 28. 8. 2015). Dne 2. 9. 2015 se uskutečnilo otevírání obálek s nabídkami (viz protokol o otevírání obálek ze dne 2. 9. 2015). Dne 21. 9. 2015 zadavatel vyzval uchazeče Atos IT Solutions and Services, s.r.o. k písemnému zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny (viz žádost zadavatele ze dne 21. 9. 2015). Dne 2. 10. 2015 na svém čtvrtém jednání hodnotící komise shledala, že nabídka uchazeče Atos IT Solutions and Services, s.r.o. nesplňuje požadavky zadavatele, protože obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu, kterou uchazeč dostatečně nevysvětlil. Hodnotící komise zpracovala zprávu o posouzení a hodnocení nabídek (nedatovanou), ve které uvedla, že nabídku uchazeče Atos IT Solutions and Services, s.r.o. vyřadila pro mimořádně nízkou

nabídkovou cenu, a ze zbývajících dvou nabídek vybrala jako nejvhodnější nabídku navrhovatele.

7. Dne 4. 12. 2015 zadavatel rozhodnul o novém posouzení a hodnocení nabídek, neboť dospěl k závěru, že hodnotící komise nabídku uchazeče Atos IT Solutions and Services, s.r.o. vyřadila na základě jejího nesprávného posouzení (viz Rozhodnutí o novém posouzení a hodnocení nabídek ze dne 4. 12. 2015). Dne 18. 12. 2015 zadavatel jmenoval druhou hodnotící komisi (viz listina Jmenování druhé hodnotící komise na veřejnou zakázku ze dne 18. 12. 2015). Jednání druhé hodnotící komise se konala dne 13. 1. 2016, 25. 2. 2016 a 3. 3. 2016. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek (nedatované) předané zadavateli dne 19. 5. 2016 vyplývá, že hodnotící komise žádnou nabídku ze zadávacího řízení nevyřadila a nabídka uchazeče Atos IT Solutions and Services, s.r.o. se umístila jako první nabídka v pořadí (viz Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek s vyznačeným datem předání zadavateli dne 19. 5. 2016).
8. Rozhodnutím ze dne 19. 5. 2016 zadavatel rozhodnul o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče Atos IT Solutions and Services, s.r.o. (viz Rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 19. 5. 2016). Proti rozhodnutí zadavatele ze dne 19. 5. 2016 podal navrhovatel dne 3. 6. 2016 námitky, kterým zadavatel rozhodnutím ze dne 13. 6. 2016 vyhověl (viz Rozhodnutí zadavatele o námitkách uchazeče OKsystem a.s. ze dne 13. 6. 2016). Dne 8. 7. 2016 zadavatel rozhodnul o zrušení rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 19. 5. 2016 (viz Oznámení o zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 8. 7. 2016).
9. Dne 13. 7. 2016 zadavatel jmenoval třetí hodnotící komisi pro posouzení a hodnocení nabídek (viz písemný záznam ze dne 13. 7. 2016), která zadavateli doporučila uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky s uchazečem Atos IT Solutions and Services, s.r.o. (viz Protokol o třetím jednání nově jmenované hodnotící komise dne 23. 8. 2016). Dne 12. 9. 2016 zadavatel rozhodnul o výběru nejvhodnější nabídky uchazeče Atos IT Solutions and Services, s.r.o. (viz Rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 12. 9. 2016). Proti rozhodnutí zadavatele ze dne 12. 9. 2016 o výběru nejvhodnější nabídky podal dne 27. 9. 2016 navrhovatel námitky, o kterých zadavatel rozhodnul rozhodnutím ze dne 7. 10. 2016 tak, že námitkám navrhovatele nevyhověl.
10. Dne 17. 10. 2016 podal navrhovatel k Úřadu návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, konkrétně rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 12. 9. 2016 a úkonů souvisejících, který byl projednán pod sp. zn. S0659/2016/VZ. Usnesením č. j. ÚOHS-S0659/2016/VZ-45656/2016/511/JNv ze dne 11. 11. 2016 (které nabylo právní moci dne 30. 11. 2016) bylo správní řízení vedené pod sp. zn. S0659/2016/VZ zastaveno, neboť zadavatel v průběhu správního řízení své rozhodnutí ze dne 12. 9. 2016 o výběru nejvhodnější nabídky zrušil (viz Oznámení o zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 12. 9. 2016 a všech úkonů souvisejících s posouzením a hodnocením nabídek datované dne 10. 11. 2016).
11. Dne 22. 12. 2016 zadavatel jmenoval čtvrtou hodnotící komisi pro posouzení a hodnocení nabídek (viz písemný záznam ze dne 22. 12. 2016). Čtvrtá hodnotící komise vyzvala dne 20. 1. 2017 a opětovně dne 1. 2. 2017 uchazeče Atos IT Solutions and Services, s.r.o. k písemnému zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny. Poté zadavatel rozhodnutím ze

dne 8. 2. 2017 zadávací řízení zrušil (viz Rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 8. 2. 2017).

12. Dne 21. 2. 2017 podal navrhovatel námitky proti rozhodnutí zadavatele ze dne 8. 2. 2017 o zrušení zadávacího řízení (dále jen „námitky“). O námitkách navrhovatele rozhodnul zadavatel rozhodnutím ze dne 3. 3. 2017 (dále jen „rozhodnutí o námitkách“) tak, že námitkám nevyhověl. Jelikož navrhovatel měl za to, že rozhodnutí zadavatele o námitkách nebylo učiněno v souladu se zákonem, podal dne 13. 3. 2017 k Úřadu návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

II. OBSAH NÁVRHU

13. Návrh navrhovatele směřuje proti rozhodnutí zadavatele ze dne 8. 2. 2017 o zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku (dále jen „rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení“). Navrhovatel se v obsáhlém podání na 29 stranách návrhu zabývá kromě popisu skutkových tvrzení o porušení zákona zadavatelem a návrhů důkazů rovněž definicí veřejné zakázky a předmětu plnění, aktivní legitimací navrhovatele, újmou hrozící navrhovateli, formálními náležitostmi návrhu, ostatními podmínkami řízení a obecnými důvody zrušení zadávacího řízení.
14. Navrhovatel v návrhu konstatuje, že zadavatel rozhodl o zrušení zadávacího řízení s odkazem na ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Navrhovatel rekapituluje důvody pro zrušení zadávacího řízení popsané v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení a dochází k závěru, že tyto zadavatelem uvedené důvody nesplňují podmínky pro zrušení zadávacího řízení stanovené v § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení považuje navrhovatel za nezákonné a v učiněné v rozporu se zásadami transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
15. Navrhovatel v návrhu konstatuje, že zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku bylo zahájeno poté, co zadavatel zrušil předchozí zadávací řízení na fakticky stejnou zakázku (ev. č. ve VVZ: 374639). Navrhovatel zmiňuje skutečnost, že proti zadávací dokumentaci a jejím přílohám, ani proti jiným úkonům zadavatele učiněným před podáním nabídek, nebyly ze strany uchazečů podány žádné námitky, ani k ní nebyly vyžadovány žádné dodatečné informace, přičemž toto navrhovatel přisuzuje skutečnosti, že se zadávací dokumentace k předmětné veřejné zakázce nelišila od zadávací dokumentace k předchozí zrušené veřejné zakázce ev. č. 374639, vyjasněné „3 sadami dodatečných informací“ ke kvalifikační dokumentaci.
16. Navrhovatel v návrhu rekapituluje dosavadní průběh zadávacího řízení. Zadavateli vytýká mimo jiné, že mu nesdělil, jaké byly závěry první hodnotící komise a proč je zadavatel neakceptoval. Dále navrhovatel vyjadřuje pochybnost, zda zadavatel svým postupem v zadávacím řízení neporušil zásadu rovného zacházení a zásadu zákazu diskriminace, když ve dvou případech, kdy byla hodnotící komisí vyhodnocena jako nejvhodnější nabídka uchazeče Atos IT Solutions and Services, s.r.o., zadavatel „prakticky okamžitě“ po předložení zprávy příslušné hodnotící komise rozhodnul o výběru nabídky tohoto uchazeče, zatímco ve dvou dalších situacích, nasvědčujících spíše skutečnosti, že hodnotící komise mohla posoudit nabídku uchazeče Atos IT Solutions and Services, s.r.o. jako nabídku s mimořádně nízkou

nabídkovou cenou, zadavatel reagoval tak, že buď jmenoval novou hodnotící komisi nebo zrušil zadávací řízení.

17. Navrhovatel upozorňuje na nepřehlédnutelnou podobnost postupu zadavatele v tomto zadávacím řízení s postupem zadavatele v některých jiných zadávacích řízeních (navrhovatel uvádí tři konkrétní zadávací řízení), jichž se účastnili coby uchazeči jak navrhovatel, tak Atos IT Solutions and Services, s.r.o. Podle navrhovatele se v několika různých zadávacích řízeních opakují situace, kdy zadavatel ruší zadávací řízení, v němž je nabídka navrhovatele buď hodnocena lépe, než nabídka „jiného konkrétního uchazeče“, nebo má být dosud lépe hodnocená nabídka téhož uchazeče vyřazena a nabídka navrhovatele se má stát nejlépe hodnocenou nabídkou. Navrhovatel nepovažuje popsany postup zadavatele za náhodný a v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 45/2010 ze dne 15. 9. 2010, podle kterého zásada transparentnosti je porušena i tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.
18. K jednomu z důvodů pro zrušení zadávacího řízení spočívajícímu ve změně koncepce předmětu plnění veřejné zakázky navrhovatel uvádí, že zadavatelem užívané aplikační programové vybavení pro výběr pojistného důchodového pojištění OSVČ je z pohledu jeho architektury skutečně poměrně zastaralé a ve střednědobém horizontu bude vhodné ho nahradit modernějším řešením, avšak do doby, než bude nové řešení implementováno, je dle navrhovatele nezbytné zajistit provoz stávajícího aplikačního programového vybavení, včetně jeho údržby a pravidelných činností souvisejících s přechodem mezi jednotlivými obdobími (roky).
19. Navrhovatel se v návrhu dále obecně zabývá důvody pro zrušení zadávacího řízení popsány v § 84 odst. 2 písm. e) zákona a odkazuje na konkrétní rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu a Úřadu v otázkách posouzení „důvodů hodných zvláštního zřetele“, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Z citovaných rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a Úřadu navrhovatel dovozuje následující minimální požadavky na „důvody hodné zvláštního zřetele“ dle § 84 odst. 2 písm. e) zákona:
 - a) musí ležet vně zadavatele a ve vztahu k zadavateli musí být objektivní, tedy nezávislé na jeho vůli,*
 - b) musí jít o důvody zadavatelem nezaviněné či nezpůsobené, kterým zadavatel nemohl svým jednáním předejít,*
 - c) nesmí jít o důvody, které zadavatel měl znát již na počátku zadávacího řízení,*
 - d) musí jít o důvody vzniklé až v průběhu zadávacího řízení, tedy až poté, kdy bylo zadávací řízení zahájeno,*
 - e) nesmí jít o případy, kdy zadavatel na základě důvodů na své straně přestane mít zájem v zadávacím řízení pokračovat,*
 - f) musí jít o důvody, které vystavují zadavatele objektivnímu riziku pro případ pokračování v zadávacím řízení, nikoliv tedy pouze pochybnosti, že by nějaké riziko mohlo hrozit,*

g) musí jít o důvody, které mají kvalitu „důvodů zvláštního zřetele hodných“ i při restriktivním výkladu, tedy v pochybnostech, zda jsou či nejsou dány, je třeba se přiklonit k výkladu, že dány nejsou“.

20. Navrhovatel se pozastavuje nad zadavatelovou reakcí na navrhovatelem citovanou judikaturu a doktrinní výklady kust. § 84 odst. 2 zákona, když dle navrhovatele v rozhodnutí o námitkách zadavatel uvedl, že se závěry v nich učiněnými nesouhlasí a citovanou judikaturu považuje za chybnou. Navrhovatel považuje za nepřipadné, když zadavatel svůj nesouhlas s rozhodovací praxí Úřadu a judikaturou zdůvodňuje odkazem na důvodovou zprávu k návrhu zákona, neboť dle navrhovatele důvodová zpráva k zákonu je 12 let stará a rozhodovací praxí již byla překonána.
21. Navrhovatel nesouhlasí rovněž se zadavatelovým odkazem na právní úpravu nového zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), tedy zákona, kterým se toto zadávací řízení dle navrhovatele neřídí. Podle navrhovatele ZZVZ upravuje problematiku skončení zadávacího řízení zcela odlišně od zákona, když podle ZZVZ by předmětné zadávací řízení skončilo již dávno uplynutím zadávací lhůty. Podle navrhovatele je nepřipustné, aby si zadavatel bez ohledu na přechodná ustanovení ZZVZ vybíral, která právní úprava mu k řešení konkrétní otázky lépe vyhovuje.
22. Podle navrhovatele nemůže být „důvodem hodným zvláštního zřetele“ podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona důsledek vlastního jednání či opomenutí zadavatele, protože by nešlo o důvod objektivní, ležící vně zadavatele. Za objektivní okolnost nemůže být považována ani délka zadávacího řízení, pokud průtahy v zadávacím řízení způsobil sám zadavatel. Podle navrhovatele zadavatel nepopírá subjektivní povahu důvodů ke zrušení zadávacího řízení, nicméně se domnívá, že to není na překážku zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Podle navrhovatele bude tedy rozhodnutí ve věci záviset na posouzení právní otázky, zda za „důvody hodné zvláštního zřetele“ podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona lze považovat rovněž i důvody subjektivní, způsobené zadavatelem.
23. Navrhovatel konstatuje, že v případě aplikace ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona musí být důvody hodné zvláštního zřetele jednoznačně a prokazatelně dány a nestačí pouhé pochybnosti zadavatele, zda by nějaký jeho postup nemohl být považován kontrolními orgány za chybný. Podle názoru navrhovatele je třeba závažnost „důvodů hodných zvláštního zřetele“ posuzovat vždy v konkrétní rovině, a pokud jsou konkrétní hrozící nepříznivé důsledky ve skutečnosti méně závažné, než ztráty vzniklé zrušením zadávacího řízení, nelze dovozovat, že by nebylo možné na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.
24. Navrhovatel uvádí, že v neposlední řadě je třeba posuzovat, zda zadavatel zrušil zadávací řízení bez zbytečného odkladu poté, co se důvody hodné zvláštního zřetele vyskytly. Navrhovatel zpochybňuje tvrzení zadavatele, že za dobu rozhodnou z tohoto hlediska je nutno považovat dobu proběhlé ex post kontroly zadávacího řízení. Podle navrhovatele zadavateli nic nebránilo, aby zadávací dokumentaci přezkoumával kdykoliv dříve v průběhu zadávacího řízení. Při řádné péči mohl zadavatel dle navrhovatele reagovat například po otevření nabídek, kdy z nabídek uchazečů zadavatel seznal, jak na příslušné formulace uchazeči ve svých nabídkách reagovali. Podle navrhovatele je rozhodující to, kdy zadavatel mohl příslušné okolnosti poprvé zjistit, nikoliv to, kdy tyto okolnosti vyhodnotil nebo právně posoudil.

25. Navrhovatel konstatuje, že požadavek transparentnosti zadávacího řízení v sobě zahrnuje i požadavek na předvídatelnost postupu zadavatele. Navrhovatel odkazuje na rozhodnutí zadavatele v zadávacím řízení na jinou veřejnou zakázku („Pořízení licencí, supportu a konzultačních služeb Oracle“, ev. č. zakázky 492414), jímž zadavatel v obdobné situaci rozhodl o zrušení rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Podle navrhovatele zadavatel uspokojivě nevysvětlil, proč v zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku posoudil shodné okolnosti zcela opačně, čímž učinil napadené rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení netransparentním.

26. V další části návrhu navrhovatel podrobně komentuje jednotlivé důvody zadavatelem uvedené v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení:

1.) „*Údajná nejasnost zadávací dokumentace*“ – navrhovatel reaguje na tvrzení zadavatele, že v důsledku nedostatečného popisu předmětu části veřejné zakázky ve spojení se stanovením maximálního počtu člověkodní, při jehož překročení se dodavatel zavazuje poskytovat službu aplikační podpory dále bez nároku na odměnu, dodavatelé mohli každý zcela jinak pochopit předmět veřejné zakázky, což se mohlo projevit v různé míře zohlednění tohoto rizika v jejich nabídkách, a tím v porovnatelnosti jejich nabídek. Navrhovatel k tomu podotýká, že výhrady zadavatele k jeho vlastní zadávací dokumentaci po roce a půl trvání zadávacího řízení vyznívají poněkud nepřipadně a nepřesvědčivě v situaci, kdy je zřejmé, že všichni uchazeči se s úspěchem se zadávací dokumentací vypořádali a byli na jejím základě schopni předložit řádné nabídky. Z rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení ani z rozhodnutí o námitkách není podle navrhovatele zřejmé, v čem konkrétně měla nejasnost zadávací dokumentace spočívat. Podle navrhovatele důvod, proč žádný z potenciálních dodavatelů proti zadávací dokumentaci nebrojil námitkami, spočívá v tom, že žádný z nich neshledával tuto zadávací dokumentaci nejasnou či nedostatečnou, a to ani v otázce výše limitu pro čerpání člověkodní na služby aplikační podpory v jednotlivých letech. Stanovením maximální roční odměny zadavatel dle navrhovatele stanovil jakýsi roční nepřekročitelný paušál, což je de facto to, po čem zadavatel volá na jiném místě rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Tato zadávací podmínka byla pro všechny uchazeče stejná a zcela transparentní, a pokud v tomto směru uchazeč Atos IT Solutions and Services, s.r.o. příslušná rizika podcenil, nebylo to podle navrhovatele důsledkem nejasnosti zadávací dokumentace, ale důsledkem cenové politiky a taktiky tohoto uchazeče v zadávacích řízeních.

2.) „*Údajná neporovnatelnost nabídek*“ – navrhovatel konstatuje nesrozumitelnost úvahy zadavatele o „materiálně“ neporovnatelných nabídkách. Dle navrhovatele formulace zadavatelem použitá v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení vyjadřuje subjektivní názor zadavatele, který není nijak podrobněji vysvětlen. Tuto vadu rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nemůže dle navrhovatele zhojit ani dodatečné vysvětlení, které k tomu zadavatel poskytl v bodu 3.29 rozhodnutí o námitkách, a které navrhovatel považuje rovněž za chybné. Navrhovatel uvádí, že ve dvou ze tří cenových hodnotících kritérií je fakticky jediným rozhodujícím prvkem výše denních sazeb za práci pracovníků uchazečů v jednotlivých rolích, když příslušné nabídkové ceny jsou pouze výsledkem matematických operací, v nichž jedinou proměnnou, kterou měli dosadit uchazeči, jsou nabízené ceny za člověkodeny v jednotlivých rolích. Navrhovatel vyjadřuje přesvědčení, že v tomto ohledu jsou nabídky předložené v zadávacím řízení předmětné veřejné zakázky výrazně porovnatelnější, než tomu bývá u jiných veřejných zakázek, protože při této konstrukci nabídkové ceny není ve skutečnosti

předmětem porovnávání celkový náklad vynaložený zadavatelem na plnění veřejné zakázky, nýbrž pouze sama denní sazba za práci v jednotlivých specializacích. Podle navrhovatele je věcí každého z uchazečů, jak promítl do svých kalkulací, potažmo do nabídkových denních sazeb, rizika spojená s plněním veřejné zakázky; podstatné je, že každý z uchazečů mohl tato rizika na základě zadávací dokumentace rozpoznat. Navrhovatel dodává, že pokud jde o třetí hodnotící kritérium, úvahy o neporovnatelnosti nabídek zde nepřicházejí v úvahu, protože příslušné požadavky byly přehledně popsány v zadávací dokumentaci a každý z uchazečů mohl učinit kvalifikovaný odhad časové náročnosti tohoto plnění. Navrhovatel považuje za nepřijatelné, aby zadavatel zpochybňoval porovnatelnost nabídek na základě zvolené konstrukce nabídkové ceny v rok a půl staré zadávací dokumentaci teprve až po trojím nebo čtverém hodnocení nabídek.

3.) „*Argument, že koncepce předmětu plnění veřejné zakázky neodpovídá rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky*“ – navrhovatel za zcela zásadní považuje fakt, že předmětné zadávací řízení směřuje k uzavření rámcové smlouvy, která svou podstatou umožňuje zadavateli, aby jednotlivá podle ní zadávaná plnění přizpůsobil svým vyvíjejícím se požadavkům, tedy i rozsahu a složitosti předmětu zakázky. Navrhovatel uvádí, že dobu trvání zakázky zvolil sám zadavatel a bylo tedy jeho povinností současně vzít v úvahu i možný vývoj jeho nároků. Za necelý rok po skončení zadávací lhůty dle navrhovatele nedošlo k žádným objektivním změnám v rozsahu a složitosti příslušného plnění, které by býval zadavatel nemohl vzít v úvahu při plánování čtyřletého čerpání služeb. Argument tedy navrhovatel považuje pouze za subjektivní názor zadavatele, který je bez konkrétních údajů nepřezkoumatelný a tedy i netransparentní. Za objektivní „důvod hodný zvláštního zřetele“, pro který by bylo možno zrušit zadávací řízení, podle navrhovatele nelze považovat skutečnost, že zadavatel změnil v průběhu zadávacího řízení názor na to, jaký by byl optimální právní rámec čerpání příslušných služeb. Zadavatelem použitou formulaci, že hrazení služeb podpory na základě člověkodů je „*neopodstatněné*“, navrhovatel komentuje tak, že zjevně nejde o to, že by tento způsob hrazení služeb byl „*nemožný*“, nýbrž spíše o to, že ho zadavatel začal považovat za „*nevýhodný*“. Navrhovatel uzavírá, že zadavateli nic objektivního nebránilo vydat bezchybné rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky před skončením zadávací lhůty. Rámcová smlouva tak mohla být dle navrhovatele uzavřena dříve, než došlo k případným změnám požadavků, kterých se nyní zadavatel dovolává.

4.) „*Změna přístupu k zajišťování provozu a rozvoje ICT*“ – tento důvod tvrzený zadavatelem považuje navrhovatel rovněž za nekonkrétní, nesrozumitelný a neodpovídající požadavku na transparentnost úkonů zadavatele. Navrhovatel upozorňuje na skutečnost, že v napadeném rozhodnutí není popsáno, proč se zadavatel domnívá, že předmět plnění definovaný v zadávací dokumentaci neodpovídá změněnému přístupu k zajišťování jeho potřeb v oblasti vývoje a údržby aplikačního programového vybavení. Navrhovatel uvádí, že nevidí žádný důvod, proč by při plnění zakázky na základě rámcové smlouvy nebylo možné rozvíjet aplikace způsobem reflektujícím okolní ICT infrastrukturu, kybernetickou bezpečnost, ochranu osobních údajů apod. Navrhovateli není srozumitelná ani argumentace zadavatele, která spojuje nároky na kybernetickou bezpečnost a ochranu osobních údajů s cenovým modelem poskytování služeb podpory. Navrhovatel uvádí, že pokud stávající aplikační programové vybavení z hlediska své architektury a koncepce již plně nevyhovuje aktuálním požadavkům právě v oblasti bezpečnosti a ochrany osobních údajů, nic to nemění na skutečnosti, že až do doby, než bude případně nahrazeno programovým vybavením

modernějším, nadále je nutno ho provozovat, udržovat a zapracovávat do něj legislativní a jiné změny. Důsledkem zrušení tohoto zadávacího řízení bude podle navrhovatele pouze to, že se přinejmenším o mnoho měsíců prodlouží aktuální stav, kdy je stávající aplikační programové vybavení provozováno bez odpovídajícího smluvního zajištění, kdy jsou nutné práce zadávány jinak, než na základě výsledků zadávacího řízení. Dle navrhovatele je zřejmé, že ve skutečnosti se nezměnily faktické požadavky zadavatele na plnění veřejné zakázky, ale došlo pouze k vývoji jeho představy o právním rámci tohoto plnění. Skutečnost, že zadavatel faktický zájem na pořízení předmětu plnění této veřejné zakázky neztratil a že toto plnění ve skutečnosti potřebuje, je patrná dle navrhovatele i z toho, že taková plnění i v současnosti zadavatel pořizuje, byť na základě jiných právních vztahů. Navrhovatel poukazuje na rozpor mezi tvrzením zadavatele, kdy na jedné straně zadavatel v bodu 3.33 rozhodnutí o námitkách uvádí, že by v případě dokončení zadávacího řízení musel uzavírat smlouvu na plnění, které neodpovídá jeho současným potřebám, a na straně druhé v závěru rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uvádí, že je připraven zahájit nové zadávací řízení s prakticky shodným předmětem plnění. U navrhovatele tento postup zadavatele vyvolává obavu, zda motivací zadavatele není např. umožnění účasti v novém zadávacím řízení i uchazeči, kterého by při pokračování stávajícího zadávacího řízení musel vyloučit pro mimořádně nízkou nabídkovou cenu.

5.) *„Pochybnosti o transparentnosti postupu zadavatele“* – k zadavatelem vyjádřené pochybnosti, zda by v jeho postupu nebyly ze strany kontrolních orgánů shledány rozpory se zásadou transparentnosti ze strany kontrolních orgánů, navrhovatel uvádí, že tuto pochybnost zadavatel podkládá pouze odkazem na značnou délku zadávacího řízení a na skutečnost, že v rámci tohoto zadávacího řízení bylo již jmenováno několik hodnotících komisí, a to bez bližšího upřesnění, o jaká pochybení zadavatele by mělo jít, čím a kdy se jich dopustil atd. Zdůvodnění úvahy zadavatele je dle navrhovatele nejasné, neurčité a nepřezkoumatelné, což činí rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení netransparentním. Ke zrušení zadávacího řízení nepostačuje pouhá nejistota zadavatele, zda jsou jeho postupy konformní se zásadou transparentnosti, nýbrž rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona může být dle navrhovatele opřeno pouze o důvody, které s jistotou existují. Zadavatel by tedy mohl podle navrhovatele zrušit zadávací řízení pouze za podmínek, že by si byl jist, že postupoval netransparentně, vysvětlil by, z jakého důvodu, příslušná netransparentnost by nebyla zhojitelná jinými postupy, měla by vliv na výběr nejvhodnější nabídky a nebyla by způsobena samotným zadavatelem. Tyto podmínky však dle navrhovatele v daném případě splněny nejsou.

6.) *„Nerealizovatelnost části předmětu veřejné zakázky“* – navrhovatel považuje za nekonkrétní rovněž i tvrzení zadavatele, že část předmětu veřejné zakázky se stala v průběhu času nerealizovatelnou, protože si v mezidobí zadavatel musel zajistit služby přechodu na další období jiným způsobem. Zadávací dokumentace podle navrhovatele nestanovila, které konkrétní přechody na další období budou na základě rámcové smlouvy realizovány, ale z právní podstaty věci je zřejmé, že služby na základě rámcové smlouvy mohou být zadávány až po jejím uzavření. Popis požadavků zadavatele byl v článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy (jehož nerealizovatelnost zadavatel tvrdí), proveden na příkladu z přelomu let 2014 a 2015, tedy z doby, která předcházela zahájení zadávacího řízení. Dle navrhovatele se jedná o 6 konkrétních úloh, které jsou částí prací, jež je třeba zajistit každý rok, tedy za dobu trvání rámcové smlouvy čtyřikrát. Pokud by předmětem veřejné zakázky měly být skutečně úpravy

aplikačního programového vybavení popsané v článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy, jak zadavatel nyní tvrdí, pak by šlo podle navrhovatele o plnění nerealizovatelné již v době zahájení zadávacího řízení. Ve skutečnosti však podle navrhovatele nikdo (zadavatel ani žádný z dodavatelů) zcela jistě nepředpokládal, že by měly být po uzavření rámcové smlouvy prováděny znovu úpravy již jednou realizované na přelomu let 2014 a 2015, což by ostatně nebylo ani technicky proveditelné. Navrhovatel pro případ, že by zadavatel v označení konkrétního přechodu na další rok v článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy spatřoval formální pochybení, odkazuje na nálezný Ústavního soudu č. j. IV. ÚS 128/06-1, který vyzdvihl rozlišení mezi formálním a formalistickým, když mimo jiné uvedl, že „formální v právu musí sledovat materiální účel, není-li tomu tak, stává se formalistickým“. K zadavatelovu argumentu, že některý uchazeč mohl se zadáním konkrétního přechodu na další rok počítat a zohlednit ho ve své nabídce, navrhovatel uvádí, že článek 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy obsahuje výslovná upozornění, že zadavatel není povinen na základě rámcové smlouvy zadat konkrétní plnění a že se může rozhodnout pro realizaci jen některých nebo žádných vybraných požadavků podle svých aktuálních potřeb. Žádný z uchazečů tedy nemohl dle navrhovatele počítat s tím, že u něj bude na základě rámcové smlouvy objednaný některý přechod na další rok. Tím však dle navrhovatele není nijak dotčena vypovídací schopnost hodnotícího kritéria „Cena za zajištění vybraných požadavků (dle čl. 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy)“ jako ocenění konkrétního okruhu služeb, představujícího model typického opakujícího se plnění, aniž by se tím zadavatel zavazoval, že přesně taková plnění v takové skladbě, rozsahu a obsahu někdy objedná, tím méně ve vztahu ke konkrétnímu přechodu na další rok. Uchazeč v zadávacím řízení směřujícím k uzavření rámcové smlouvy nemůže dle navrhovatele s jistotou počítat s tím, že u něj bude konkrétní část možného plnění poptána, neboť na uzavření následné dílčí smlouvy není právní nárok, a ve smyslu ust. § 92 zákona je vždy věcí rozhodnutí zadavatele, zda konkrétní dílčí plnění jako veřejnou zakázku na základě rámcové smlouvy zadá.

27. Závěrem svého návrhu navrhovatel shrnuje, že zrušení zadávacího řízení provedené napadeným rozhodnutím zadavatele je nezákonné, když nebyly naplněny předpoklady pro aplikaci ust. § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Důvody, které zadavatel uvedl v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, pokud vůbec existují, nelze dle navrhovatele považovat za důvody hodné zvláštního zřetele. Argumentace zadavatele vyvolává pochybnosti o skutečné motivaci jeho postupu, neboť zadavatel ve skutečnosti plnění veřejné zakázky potřebuje a avizuje přípravu nového zadávacího řízení. Pravým smyslem nového zadávacího řízení tak podle navrhovatele může být snaha zvrátit výsledky nynějšího zadávacího řízení. Pokud by bylo zadávací řízení nyní bezdůvodně zrušeno a posléze opakováno, došlo by ke znehodnocení prostředků do tohoto zadávacího řízení již vložených jak zadavatelem, tak i všemi uchazeči. Podle navrhovatele nebyla hospodářská soutěž coby primární účel zákona v zadávacím řízení fakticky narušena, takže musí být vzat v potaz i sekundární účel zákona spočívající v požadavku na hospodárné vynakládání veřejných prostředků. Stejně tak je dle navrhovatele na místě žádat, aby zadavatel bral ohled i na oprávněné zájmy uchazečů, kteří předložením svých nabídek poskytli ostatním soutěžitelům informace, jež by tito soutěžitelé mohli zneužít v případném novém zadávacím řízení, čímž by mohlo dojít ke skutečnému narušení hospodářské soutěže.
28. Závěrem svého návrhu ze dne 13. 3. 2017 navrhovatel navrhuje, aby Úřad zrušil úkon zadavatele spočívající v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 8. 2. 2017.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

29. Dne 13. 3. 2017 obdržel Úřad návrh navrhovatele z téhož dne. Dnem obdržení návrhu bylo podle § 113 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.
30. Účastníky správního řízení podle ustanovení § 116 zákona jsou:
 - zadavatel,
 - navrhovatel.
31. Oznámením č. j. ÚOHS-S0102/2017/VZ-09110/2017/511/KLi ze dne 15. 3. 2017 Úřad uvědomil o zahájení správního řízení všechny účastníky řízení.
32. Dne 20. 3. 2017 doručil navrhovatel Úřadu plnou moc ze dne 15. 3. 2017, kterou navrhovatel zmocnil advokáta JUDr. Daniela Chamráda k zastupování ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0102/2017/VZ.
33. Dne 23. 3. 2017 doručil zadavatel Úřadu písemné vyjádření z téhož dne k návrhu na zahájení řízení.

Vyjádření zadavatele ze dne 23. 3. 2017 k návrhu na zahájení řízení

34. Zadavatel v úvodu svého vyjádření ze dne 23. 3. 2017 konstatuje, že podaný návrh považuje za bezpředmětný. Zadavatel uvádí, že ke změně jeho přístupu k veřejné zakázce došlo „*na základě systémové kontroly či auditu zadávacího řízení, který se uskutečnil v lednu tohoto roku*“. Přístup navrhovatele k oprávněnosti zrušení zadávacího řízení zadavatel považuje za formalistický a nemající právní oporu, a jeho argumentaci jinými zadávacími řízeními za zcela irelevantní.
35. Zadavatel odmítá tvrzení navrhovatele, že zadavatel nereflektuje rozhodovací praxi Úřadu a soudů. Zadavatel uvádí, že rozhodovací praxi Úřadu považuje za velmi důležité vodítko při výkladu zákona, které se však vztahuje ke konkrétní věci v konkrétním případě, a zejména, které se může časem měnit v důsledku vývoje právního názoru. Za významné vodítko při aplikaci práva zadavatel i nadále považuje důvodovou zprávu k zákonu, jež má být citována např. i v rozsudku Nejvyššího správního soudu 2 Afs 64/2009 ze dne 27. 10. 2010, odkazovaném navrhovatelem.
36. Zadavatel se domnívá, že opomíjet však nelze ani novou právní úpravu uvedenou v § 127 (pozn. Úřadu: odst. 2) písm. d) ZZVZ, podle které zadavatel může zrušit zadávací řízení, pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, včetně důvodů ekonomických, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, bez ohledu na to, zda tyto důvody zadavatel způsobil či nikoliv. Tím se dle zadavatele srovnává stav, který byl „*původním zákonodárcem*“ předvídan, avšak který rozhodovací praxe posunula do absurdních závěrů ve smyslu odchýlení se od účelu zákona. Podmínky uvedené v § 84 odst. 2 písm. e) zákona tak musí být dle zadavatele v současné době vykládány v souladu s § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ. Zadavatel upozorňuje na panující rozpor mezi judikovaným výkladem „*důvodů hodných zvláštního zřetele*“ coby důvodů objektivních, stojících vně veřejného zadavatele, a některými rozhodnutími Úřadu (např. rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S199/2015/VZ-17053/543/JWe ze dne 8. 7. 2015), která pod důvody hodné

zvláštního zřetele subsumují rovněž i taková porušení předepsaného postupu zadavatele, která nelze zhojit jinak, nežli zrušením zadávacího řízení. Zadavatel konstatuje, že za důvody hodné zvláštního zřetele je nutné považovat i takové důvody, které leží na straně zadavatele, a ze své povahy jsou tedy důvody subjektivními. Zadavatel upozorňuje rovněž na skutečnost, že dle ZZVZ již neoprávněné zrušení zadávacího řízení není správním deliktem.

37. Zadavatel polemizuje s názorem navrhovatele, podle kterého zadavatel si nemůže vybírat právní úpravu, která mu k řešení konkrétní otázky lépe vyhovuje, bez ohledu na přechodná ustanovení ZZVZ. Dle zadavatele je tento názor „zcela v rozporu se základními principy právního státu“, což zadavatel deklaruje např. odkazem na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0043/2016/VZ-19462/2016/541/JCh ze dne 6. 5. 2016, podle kterého „...má-li Úřad posuzovat jednání dodavatele, které naplňuje formální znaky skutkové podstaty správního deliktu podle zákona, nesmí v žádném případě přehlédnout, že již nabyla platnosti právní úprava, ve které zákonodárce jednoznačně vyjádřil záměr takové jednání napříště jako správní delikt netrestat, jinými slovy vyjádřil své přesvědčení, že dané jednání není společensky nebezpečné.“ Nutnost přihlížet k právní úpravě ZZVZ zadavatel dovozuje i ze skutečnosti, že zrušení zadávacího řízení v rozporu s § 84 zákona je dle § 120 odst. 1 písm. e) zákona správním deliktem.
38. K jednomu z důvodů pro zrušení zadávacího řízení, který má spočívat v porušení zákona ze strany zadavatele, zadavatel uvádí, že se jedná o „skutečnosti, o kterých si je jist, že mohou skončit nepříznivým následkem, přičemž důvody pro takový následek musí zadavatel odůvodnit, což se i stalo.“ Podle zadavatele skutečnost, že by „setrval na svém nezákonném postupu“, by mohla přinést negativní důsledky pro samotnou hospodářskou soutěž.
39. Za počátek lhůty pro rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zadavatel považuje dobu, kdy se hodnověrně dozvěděl o skutečnosti, zakládající důvod pro možné zrušení zadávacího řízení, na základě „ex post“ kontroly zadávacího řízení. Podle zadavatele tedy „ačkoliv samotná příčina vznikla před samotným zahájením zadávacího řízení, důvod pro zrušení se objevil až v průběhu zadávacího řízení“. K otázce navrhovatele, proč kontrolu zadávacího řízení neprovedl kdykoliv dříve v průběhu zadávacího řízení, zadavatel poznamenává, že „uvedená kontrola skutečně mohla být provedena i dříve, avšak tato skutečnost žádným způsobem nezpochybnuje, že pokud byla kontrola provedena až v lednu 2017, jedná se o relevantní důvody pro zrušení zadávacího řízení“.
40. Zadavatel dále uvádí, že s ohledem na novou právní úpravu již není možné setrávat na podmínce, že ke zrušení zadávacího řízení musí dojít bez zbytečného odkladu.
41. K důvodu pro zrušení zadávacího řízení, spočívajícímu v nejasnosti zadávací dokumentace, zadavatel uvádí, že zadávací podmínky musí být vždy formulovány tak, aby vyhověly požadavku § 44 odst. 1 zákona, což se však dle zadavatele „v daném případě zcela nepochybně nestalo“. Dále podle zadavatele „to, že proti zadávacím podmínkám nevznese nikdo námitky, neznamená, že se zadavatel nedopustil porušení zákona“. Podle zadavatele zadávací podmínka - výše limitu čerpání člověkodní v jednotlivém roce - přenáší na dodavatele takovou míru rizika, která není běžná; dle zadavatele „i podcenění možného rizika může představovat okolnost, která je důsledkem nejasného vymezení předmětu veřejné zakázky“. K nejasnosti zadávací dokumentace zadavatel dále uvádí, že: „... svým nastavením zadávacích podmínek otevřel prostor pro spekulaci ohledně všech možných aspektů, které

mohl uchazeč zahrnout či nezahrnout. V takovém případě je zřejmé, že, byť s menším výdělkem, bude úspěšnější ten uchazeč, který některá rizika opomine. Uchazeči se mohou pouze domnívat (potenciální uchazeči mohou být tím i odrazeni), co vše zahrnou do svého oceňování. Zadávací dokumentace tak s ohledem na zkušenosti každého uchazeče nemusí být totožná a nejasnost nastavení zadávacích podmínek se může projevit právě v neporovnatelnosti nabídek.“

42. Podle zadavatele může být indikátorem nejasného vymezení předmětu veřejné zakázky rovněž výskyt mimořádně nízké nabídkové ceny (dále jen „MNNC“). Zadavatel uvádí, že v případě výskytu MNNC musí taktéž posoudit, zda dodavatelé nemohli pochopit zadávací podmínky každý jinak, tedy zda neexistují dva odlišné, avšak možné, výklady.
43. K otázce neporovnatelnosti nabídek zadavatel uvádí, že z formálního hlediska jsou porovnávány „*pouze a jen jednotlivé sazby, které jsou z formálního hlediska jednoduše porovnatelné*“. To však podle zadavatele neznamená, že v těchto cenách jsou obsaženy veškeré skutečnosti týkající se předmětu veřejné zakázky, které v těchto cenách mají být zahrnuty; v tom podle zadavatele spočívá „*materiální*“ neporovnatelnost nabídek. Zadavatel mimo jiné uvádí: „*To, že zadávací podmínky umožňují rozdílný výklad, a všichni uchazeči, co podali nabídky, jej údajně posuzují jednotně, nelze jednak s ohledem na nemožnost seznání vypořádání se s riziky ostatními uchazeči jednoznačně potvrdit, a zároveň to ani neznamená to, že k porušení zákona (a tím pádem i k ohrožení soutěže) nedošlo.*“
44. Zadavatel odmítá „*účelovou*“ argumentaci navrhovatele, že odůvodnění MNNC uchazeče Atos IT Solutions and Services, s.r.o. svědčí o pochopení zadávací dokumentace. Dle zadavatele „*zadavatel ani navrhovatel nemohou vyloučit, že předmětný uchazeč na některá rizika opomněl*“. Zadavatel dále tvrdí, že „*nastavením zadávací dokumentace mohlo dojít k vyloučení těch uchazečů, kteří by při vhodnějším nastavení zadávací dokumentace svoji nabídku podali.*“
45. Ve vztahu k argumentu, že koncepce předmětu plnění veřejné zakázky neodpovídá rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky, zadavatel uvádí, že hrazení služeb na základě člověkohodin či člověkodnů je vhodné v případě požadavků na rozvoj, avšak v případě podpory již považuje takové hrazení u dané veřejné zakázky za neopodstatněné. Podle zadavatele rozdíl mezi hrazením na základě paušální částky a člověkohodin není pouze v samotném placení, ale rovněž i ve způsobu převzetí výsledků, odstraňování nedodělků či chyb, možnosti uplatňovat smluvní pokuty, apod., tedy v celkovém nastavení zadávacích podmínek. Zadavatel uvádí, že tím, že zrušil předmětné zadávací řízení, předešel situaci, kdy by sice s některým z uchazečů uzavřel rámcovou smlouvu, ale tuto smlouvu dále nevyužíval, což je dle zadavatele „*systémový problém, který nelze odstranit pouze tím, že zadavatel specifikuje své požadavky v rámci jednotlivých dílčích smluv*“.
46. K důvodu spočívajícímu ve změně přístupu k zajišťování provozu a rozvoje ICT zadavatel uvádí, že změna jeho přístupu spočívá v tom, že se na základě zkušeností z jiných veřejných zakázek ukazuje jako vhodnější řešení hrazení nákladů na údržbu v rámci paušální platby, zejména s ohledem na administrativní náročnost takových plateb, otázku kontroly, apod. V této souvislosti zadavatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. S347/2008/VZ-1847/2009/510/KČe, ze kterého cituje: „*K povinnosti zadavatele zrušit zadání veřejné zakázky „v důsledku podstatné změny okolností...“ lze uvést, že v procesu zadávání veřejných*

zakázek může nastat celá řada okolností, které mohou vést k povinnosti zadavatele zrušit zadání veřejné zakázky. Nelze vyloučit, že se může jednat i o to, že podmínky zadání (a tedy ani nabídky) již neodpovídají současným potřebám zadavatele, resp. zamýšlí realizovat svoje potřeby jiným způsobem.“

47. Úvahy navrhovatele o skutečné motivaci zadavatele (umožnit v novém zadávacím řízení opětovně účast uchazeči, kterého by v tomto zadávacím řízení musel vyloučit) považuje zadavatel za spekulace, které jsou pro posouzení návrhu irelevantní.
48. K otázce pochybností o transparentnosti postupu zadavatele zadavatel uvádí, že tento důvod „*podporuje dříve uvedené důvody pro zrušení zadávacího řízení*“, a vyslovuje hypotézu, že v případě přezkumu by mohla být shledána „*další možná pochybení zadavatele*“, která by mohla „*vnést negativní světlo ohledně transparentního postupu zadavatele*“ v zadávacím řízení. Zadavatel uvádí, že „*i z tohoto důvodu se, v tomto případě preventivně, rozhodl pro zrušení zadávacího řízení*“.
49. Zadavatel dále cituje z rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-R69/2011/VZ-14002/2011/310-ASc, z něhož má být podle zadavatele zřejmé, že „*sám ÚOHS respektuje postup zadavatele, kdy umožňuje zadavateli zrušit zadávací řízení, než aby musel uložit sankci a tím zadavateli umožnit nápravu hospodaření s veřejnými prostředky*.“
50. K otázce nerealizovatelnosti části předmětu plnění zadavatel uvádí, že požadavky v čl. 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy se „*jednoznačně týkaly požadavků úpravy systémů ohledně údajů za roky 2013 a 2014, tedy nelze akceptovat, že se jedná pouze o příklad plnění*“. Podle zadavatele „*s ohledem na délku trvání zadávacího řízení oproti původnímu předpokladu však došlo k situaci, kdy tato část předmětu veřejné zakázky se stala nerealizovatelnou, jelikož zadavatel musel zajistit s ohledem na délku zadávacího řízení (způsobené mj. i jednáním navrhovatele) dané plnění jinak*“. Podle zadavatele nelze vyloučit, že by tato skutečnost „*zpětným pohledem nemohla ovlivnit nabídky jednotlivých uchazečů a mít tudíž vliv na výběr nejvhodnější nabídky*“.
51. Podle zadavatele sám navrhovatel v zásadě přiznává, že zadávací dokumentace nebyla nastavena v souladu se zákonem, když uvádí, že „*zadávací dokumentace nestanovila, které konkrétní přechody na další období budou na základě rámcové smlouvy realizovány*“. K navrhovatelem vytýkanému formalistickému přístupu zadavatele zadavatel uvádí, že „*se nejedná pouze a jen o otázku označení roku (jak se domnívá navrhovatel), ale o vymezení předmětu veřejné zakázky jako takové se všemi důsledky. Proto zadavatel považuje svůj postup za sice formální, avšak v souladu se ZVZ a rozhodovací praxí ÚOHS a judikaturou, nikoliv však za formalistický*“.
52. Zadavatel dále cituje rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S72/2011/VZ-5101/2011/510/Ok ze dne 22. 6. 2011, kterým Úřad zrušil zadávací řízení, v němž zadavatel pochybil ve vymezení obsahu plnění předmětu veřejné zakázky v zadávací dokumentaci. Ze závěrů tohoto rozhodnutí zadavatel dovozuje, že důvod pro zrušení zadávacího řízení nemusí stát vždy vně zadavatele, ale že tímto důvodem může být i pochybení zadavatele.
53. Dále zadavatel odkazuje na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. R69/2011/VZ-14002/2011/310/ASc, kterým měly být posouzeny důvody zde uvedené jako důvody pro

zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona i přesto, že výslovně nebyly zadavatelem ve vydaném rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uvedeny.

54. K námitce navrhovatele, že hospodářská soutěž nebyla v zadávacím řízení fakticky narušena, zadavatel uvádí, že omezení hospodářské soutěže je principiálně všeobecně chápáno jako ohrožující, nikoliv porušující jednání, kdy *„samotný výsledek porušení soutěže nemusí nastat“*.
55. Závěrem zadavatel konstatuje, že *„v tomto vyjádření prokázal, že žádným svým dosavadním postupem zákon, resp. ZVZ, neporušil. Naopak zadavatel navzdory snaze navrhovatele prokázal, že naopak by k porušení ZVZ došlo, pokud by na základě komplexního auditu předmětné zadávací zřízení nezrušil.“* Zadavatel navrhuje, aby Úřad *„předmětné řízení zastavil“*.

Další průběh správního řízení

56. Dne 24. 3. 2017 doručil zadavatel Úřadu originály nabídek a prosté kopie listin tvořících součást dokumentace o veřejné zakázce.
57. Dne 27. 3. 2017 navrhovatel realizoval úkon nahlížení do správního spisu sp. zn. S0102/2017/VZ.
58. Dne 28. 3. 2017 Úřad vyzval zadavatele výzvou č. j. ÚOHS-S0102/2017/VZ-10714/2017/511/SVá k zaslání dokumentace o veřejné zakázce způsobem podle § 114 odst. 8 zákona.
59. Dne 28. 3. 2017 zadavatel doručil Úřadu část dokumentace o veřejné zakázce v elektronické podobě a dne 31. 3. 2017 byl Úřadu doručen originál listinné části dokumentace o veřejné zakázce.
60. Dne 5. 4. 2017 Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0102/2017/VZ-11536/2017/511/SVá zadavateli určil lhůtu k provedení úkonů – objasnění informací obsažených v rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení ze dne 8. 2. 2017 specifikací části předmětu veřejné zakázky, která se měla stát nerealizovatelnou, a popisem způsobu, jakým měl zadavatel plnění této části veřejné zakázky zajistit.
61. Dne 10. 4. 2017 zadavatel doručil Úřadu vyjádření z téhož dne k usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S102/2017/VZ-11536/2017/511/SVá ze dne 5. 4. 2017.

Vyjádření zadavatele ze dne 10. 4. 2017

62. Zadavatel uvedl, že části předmětu veřejné zakázky, které se staly nerealizovatelnými, jsou uvedeny v čl. 3.8 přílohy č. 1 závazného vzoru rámcové smlouvy, kdy se má jednat o vybrané požadavky spočívající v doplnění aplikačních programů N_SANKCE, N_OSVC, N_POJS a N_UDRZBA o výpočty za rok 2013 a 2014 a další změny pro přechod na rok 2015.
63. Pokud jde o okamžik, kdy se tyto části plnění staly nerealizovatelnými, nelze tento okamžik dle zadavatele zcela přesně vymezit. Jednotlivé části plnění bylo dle zadavatele nezbytné zajistit *„v průběhu roku 2016, a tedy na začátku roku 2017 bylo zřejmé, že tyto není možno nadále realizovat“*. Pro rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení nebyla dle zadavatele rozhodující sama o sobě náhrada žádného z těchto plnění. Zadavatel dle svého tvrzení přikročil ke zrušení veřejné zakázky na základě kontinuálně narůstajícího objemu

těchto plnění, které bylo nezbytné v důsledku prodlužování zadávacího řízení zajistit alternativním způsobem.

64. Zadavatel uvedl „pro lepší představu ÚOHS“, že předpokládaná hodnota plnění dle čl. 3.8 představuje cca 25 % předpokládané hodnoty veřejné zakázky, což představuje plnění v orientační hodnotě cca 50 mil Kč bez DPH. Tomuto podílu plnění dle zadavatele odpovídá i úprava hodnocení nabídek dle čl. 9.2.1 zadávací dokumentace.
65. K Úřadem požadovanému popisu způsobu, jakým měl zadavatel zajistit plnění té části veřejné zakázky, která se měla stát dle zadavatele nerealizovatelnou, zadavatel uvedl, že plnění příslušné části plnění veřejné zakázky měl zadavatel zajistit uzavřením příslušných dílčích smluv na plnění služeb dle čl. 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy neprodleně po uzavření rámcové smlouvy.

Další průběh správního řízení

66. Dne 12. 4. 2017 Úřad zadavateli na jeho žádost vrátil kopie dokumentace o veřejné zakázce.
67. Dne 12. 4. 2017 Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0102/2017/VZ-12300/2017/VZ/511/SVá zadavateli určil lhůtu k provedení úkonů – objasnění skutečnosti, jakým „jiným“ způsobem zadavatel dle svého tvrzení uvedeného v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zajistil služby specifikované v článku 3.8 přílohy č. 1 závazného vzoru rámcové smlouvy a objasnění skutečnosti, z čeho vyplynula nezbytnost zajistit část plnění veřejné zakázky „v průběhu roku 2016“.
68. Dne 18. 4. 2017 zadavatel doručil Úřadu žádost z téhož dne o prodloužení lhůty určené usnesením Úřadu č. j. ÚOHS-S0102/2017/VZ-12300/2017/511/SVá ze dne 12. 4. 2017.
69. Dne 18. 4. 2017 Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0102/2017/VZ-12586/2017/511/SVá vyzval navrhovatele ke sdělení bankovního spojení pro vrácení přeplatku kauce.
70. Dne 19. 4. 2017 Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0102/2017/VZ-12598/2017/511/SVá zadavateli určil novou lhůtu k provedení úkonů specifikovaných v usnesení č. j. ÚOHS-S0102/2017/VZ-12300/2017/511/SVá ze dne 12. 4. 2017.
71. Dne 19. 4. 2017 navrhovatel doručil Úřadu sdělení bankovních údajů pro vrácení přeplatku kauce.
72. Dne 21. 4. 2017 zadavatel doručil Úřadu vyjádření z téhož dne k usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0102/2017/VZ-12300 ze dne 12. 4. 2017.

Vyjádření zadavatele ze dne 21. 4. 2017

73. K Úřadem požadovanému popisu způsobu, jakým zadavatel v mezidobí zajistil plnění těch částí předmětu veřejné zakázky, které se měly stát dle tvrzení zadavatele nerealizovatelnými v průběhu zadávacího řízení, zadavatel uvedl, že se jednalo ve většině případů o uzavření dílčích smluv či dodatků k již existujícím dílčím smlouvám na základě rámcové smlouvy ze dne 3. 8. 2012 a dále o uzavření Smlouvy o vývoji aplikačního programového vybavení pro výběr důchodového pojištění OSVČ ze dne 19. 10. 2015 a Smlouvy o vývoji aplikačního programového vybavení pro výběr důchodového pojištění OSVČ a kontrolní činnost – 2014 ze dne 19. 1. 2016. K prokázání této skutečnosti zadavatel přiložil k vyjádření následující

smlouvy, jimiž měla být realizace plnění podle článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy v mezidobí zajištěna:

- Dílčí smlouva č. RS/2012/ČSSZ/LOK 02 ze dne 14. 1. 2013,
- Dodatek č. 1 k Dílčí smlouvě č. RS/2012/ČSSZ/LOK 02 ze dne 21. 3. 2013,
- Dílčí smlouva č. RS/2013/ČSSZ/LOK 08 ze dne 9. 12. 2013,
- Dílčí smlouva č. RS/2013/ČSSZ/LOK 09 ze dne 6. 1. 2014,
- Dodatek č. 1 k Dílčí smlouvě č. RS/2013/ČSSZ/LOK 09 ze dne 3. 2. 2014,
- Dílčí smlouva č. RS/2013/ČSSZ/LOK 10 ze dne 18. 7. 2014,
- Smlouva o vývoji aplikačního programového vybavení pro výběr důchodového pojištění OSVČ ze dne 19. 10. 2015,
- Smlouva o vývoji aplikačního programového vybavení pro výběr důchodového pojištění OSVČ a kontrolní činnost – 2014 ze dne 19. 1. 2016.

74. Nezbytnost alternativního zajištění plnění služeb odpovídajících článku 3.8 přílohy č. 1 závazného vzoru rámcové smlouvy vyplynula dle sdělení zadavatele z legislativního vývoje v oblasti sociálního zabezpečení. Funkcionality dle čl. 3.8 přílohy č. 1 závazného vzoru rámcové smlouvy byl zadavatel dle svého sdělení povinen do předmětného programového vybavení průběžně implementovat, neboť se jedná o úpravy programového vybavení vyvolané právě legislativním vývojem v relevantní oblasti sociálního zabezpečení.
75. Dle sdělení zadavatele bylo vyloučeno, aby zadavatel čekal na uspokojení výše specifikované potřeby na základě výsledku tohoto zadávacího řízení. Proto došlo k jejímu uspokojení jiným způsobem a veřejná zakázka se dle zadavatele „*ve svém komplexu stala bezpředmětnou*“.

Další průběh správního řízení

76. Dne 24. 4. 2017 navrhovatel realizoval úkon nahlížení do správního spisu sp. zn. S0102/2017/VZ.
77. Dne 26. 4. 2017 Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0102/2017/VZ-13451/2017/511/SVá zadavateli určil lhůtu k provedení úkonu – přiřazení jednotlivých plnění tvořících předmět Smlouvy o vývoji aplikačního programového vybavení pro výběr důchodového pojištění OSVČ ze dne 19. 10. 2015 a jednotlivých plnění tvořících předmět Smlouvy o vývoji aplikačního programového vybavení pro výběr důchodového pojištění OSVČ a kontrolní činnost 2014 ze dne 19. 1. 2016 ke konkrétním bodům článku 3.8 přílohy č. 1 závazného vzoru rámcové smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky, které se měly stát podle tvrzení zadavatele nerealizovatelnými.
78. Dne 28. 4. 2017 zadavatel doručil Úřadu žádost z téhož dne o prodloužení lhůty určené usnesením Úřadu č. j. ÚOHS-S0102/2017/VZ-13451/2017/511/SVá ze dne 26. 4. 2017.
79. Dne 2. 5. 2017 Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0102/2017/VZ-13834/2017/511/SVá zadavateli prodloužil lhůtu k provedení úkonu specifikovaného v usnesení č. j. ÚOHS-S0102/2017/VZ-13451/2017/511/SVá ze dne 26. 4. 2017.
80. Dne 5. 5. 2017 zadavatel doručil Úřadu vyjádření z téhož dne k usnesení Úřadu č. j. ÚOHS-S0102/2017/VZ-13451/2017/511/SVá ze dne 26. 4. 2017.

Vyjádření zadavatele ze dne 5. 5. 2017

81. Zadavatel k usnesení Úřadu uvedl následující přiřazení jednotlivých plnění požadovaných v článku 3.8 přílohy č. 1 závazného vzoru rámcové smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky (dále jen „příloha č. 1 RS“) k plněním představujícím předmět Smlouvy o vývoji aplikačního programového vybavení pro výběr důchodového pojištění OSVČ ze dne 19. 10. 2015 (dále jen „Smlouva ze dne 19. 10. 2015“) a Smlouvy o vývoji aplikačního programového vybavení pro výběr důchodového pojištění OSVČ a kontrolní činnost 2014 ze dne 19. 1. 2016 (dále jen „Smlouva ze dne 19. 1. 2016“):
- plnění požadované v článku 3.8.1 („N_SANKCE pro rok 2014 – 1. část“) přílohy č. 1 RS zadavatel přiřadil k plnění požadovanému v příloze č. 1 bod 3 („LOK_3 agenda OSVČ N_SANKCE pro další rok – 1. část“) Smlouvy ze dne 19. 1. 2016,
 - plnění požadované v článku 3.8.2 („N_SANKCE pro rok 2014 – 2. část“) přílohy č. 1 RS zadavatel přiřadil k plnění požadovanému v příloze č. 1 bod 9 („LOK_7 agenda OSVČ N_SANKCE pro další rok – 2. část“) Smlouvy ze dne 19. 1. 2016,
 - plnění požadované v článku 3.8.3 („N_OSVČ – pravděpodobná výše pojistného OSVČ za rok 2013“) přílohy č. 1 RS zadavatel přiřadil k plnění požadovanému v příloze č. 1 bod 1.1.2 („LOK_3 agenda OSVČ N_OSVČ – pravděpodobná výše pojistného OSVČ za rok 2014“) Smlouvy ze dne 19. 10. 2015,
 - plnění požadované v článku 3.8.4 („N_OSVČ – PV, NEDO a splátky pro rok 2014“) přílohy č. 1 RS zadavatel přiřadil k plnění požadovanému v příloze č. 1 bod 5 („LOK_5 agenda OSVČ N_OSVČ – PV, NEDO a splátky pro další rok“) Smlouvy ze dne 19. 1. 2016,
 - plnění požadované v článku 3.8.5 („N_POJS – umístování plateb a další změny pro přechod na rok 2015“) přílohy č. 1 RS zadavatel přiřadil k plnění požadovanému v příloze č. 1 bod 1 („LOK_1 agenda OSVČ N_POJS – umístování plateb a související změny“) Smlouvy ze dne 19. 1. 2016,
 - plnění požadované v článku 3.8.5 (pozn. Úřadu: správně pravděpodobně článek 3.8.6: „N_UDRZBA – přechod na rok 2015“) přílohy č. 1 RS zadavatel přiřadil k plnění požadovanému v příloze č. 1 bod 1.1.10 („LOK_12 agenda OSVČ N_UDRZBA přechod na rok 2016“) Smlouvy ze dne 19. 10. 2015.

Ostatní části plnění měly být dle zadavatele zajištěny na základě ostatních smluv uvedených ve vyjádření zadavatele ze dne 21. 4. 2017.

Další průběh správního řízení

82. Dne 10. 5. 2017 Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0102/2017/VZ-14651/2017/511/SVá účastníkům řízení stanovil lhůtu, ve které se mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
83. Dne 11. 5. 2017 navrhovatel realizoval úkon nahlížení do správního spisu sp. zn. S0102/2017/VZ.
84. Dne 22. 5. 2017 navrhovatel doručil Úřadu své vyjádření k podkladům rozhodnutí, ve kterém rekapituluje své poznatky zjištěné nahlédnutím do spisu realizovaným dne 11. 5. 2017, na

základě čehož konstatuje, že shromážděné důkazní listiny v podstatných bodech potvrzují správnost skutkových tvrzení navrhovatele.

85. K přiřazení jednotlivých plnění realizovaných na základě smluv specifikovaných ve vyjádření zadavatele ze dne 5. 5. 2017 k požadavkům obsaženým v článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy navrhovatel uvádí, že tato plnění nejsou totožná, nýbrž se jedná o opakovaná plnění stejného druhu. Pokud zadavatel tvrdí, že předmětem plnění veřejné zakázky měla být úprava příslušných částí aplikačního programového vybavení ve vztahu ke konkrétnímu meziročnímu přechodu označenému v článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy (tedy mezi roky 2014 a 2015), pak by se tato úprava dle navrhovatele stala nerealizovatelnou ještě před zahájením tohoto zadávacího řízení. Předmět veřejné zakázky je však dle navrhovatele nadále plně realizovatelný, např. ve vztahu k přechodu na rok 2018, 2019, 2020 nebo 2021. Tvrzení o údajné nerealizovatelnosti části plnění veřejné zakázky je dle navrhovatele pouze účelovým tvrzením zadavatele.
86. Navrhovatel se dále obsáhle věnuje právnímu hodnocení okolností plynoucích z podkladů rozhodnutí a polemizuje s tvrzeními zadavatele obsaženými v jeho vyjádření k návrhu na zahájení řízení. Navrhovatel klade důraz na skutečnost, že podklady pro rozhodnutí neobsahují žádný důkaz o tom, zda, kdy a případně s jakými závěry byl proveden zadavatelem tvrzený komplexní audit zadávacího řízení. Otázka provedení komplexního auditu tak dle navrhovatele zůstává v rovině nepřezkoumatelného tvrzení zadavatele a zakládá netransparentnost jeho postupu.
87. Navrhovatel doplňuje svá skutková tvrzení v tom smyslu, že uvádí, na základě jakých právních titulů, kým a kdy byla v posledních letech zadavateli poskytována plnění v souvislosti s přechodem aplikačního programového vybavení mezi jednotlivými lety, a k prokázání těchto tvrzení navrhovatel zasílá Úřadu akceptační protokoly k jednotlivým plněním. Navrhovatel navrhuje, aby Úřad k těmto listinám přihlédl jako k podkladům rozhodnutí, neboť těmito listinami navrhovatel zpochybňuje věrohodnost vyjádření zadavatele.
88. Závěrem navrhovatel trvá na svém návrhu, aby Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení ze dne 8. 2. 2017, neboť má za to, že z podkladů pro rozhodnutí vyplývají závažné skutečnosti svědčící o nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

89. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona šetřený případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o šetřené veřejné zakázce, obsahu návrhu a jeho příloh, vyjádření zadavatele a dalších skutečností zjištěných v průběhu správního řízení dospěl k závěru, že zadavatel nedodržel postup stanovený v ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona a zásadu transparentnosti stanovenou v ustanovení § 6 odst. 1 zákona, když rozhodnutím ze dne 8. 2. 2017 zadávací řízení na veřejnou zakázku zrušil s odkazem na § 84 odst. 2 písm. e) zákona, přičemž jako důvody pro zrušení zadávacího řízení uvedl jednak skutečnosti, které popsal natolik obecně a neurčitě, že jejich existenci nebylo možno přezkoumat, a dále uvedl skutečnosti, které nejsou důvodem hodným zvláštního zřetele, pro který nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, přičemž tento postup podstatně ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

90. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Postavení zadavatele

91. Podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona veřejným zadavatelem je Česká republika.
92. Zadavatel jakožto správní úřad je organizační složkou státu ve smyslu ust. § 3 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZMČR“). Podle § 3 odst. 2 ZMČR organizační složka státu není právnickou osobou a její jednání je při výkonu její působnosti nebo výkonu předmětu činnosti podle zvláštních právních předpisů jednáním státu. Na základě uvedeného Úřad konstatuje, že Česká republika – Ministerstvo vnitra je veřejným zadavatelem ve smyslu ust. § 2 odst. 2 písm. a) zákona.

Relevantní ustanovení zákona

93. K otázce aplikovatelné právní úpravy Úřad na úvod konstatuje, že právním předpisem rozhodným pro přezkoumání úkonů zadavatele učiněných v předmětném zadávacím řízení je zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“). Byť tento právní předpis byl s účinností od 1. 10. 2016 zrušen zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), na základě přechodných ustanovení ZZVZ (§ 273 a § 274 ZZVZ) pro přezkoumání zákonnosti postupu zadavatele je rozhodná právní úprava zákona č. 137/2006 Sb. účinná ke dni 28. 5. 2015, tj. ke dni zahájení předmětného zadávacího řízení.
94. Podle § 273 odst. 1 ZZVZ pokud došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona k zahájení zadávání veřejných zakázek, zadávání rámcových smluv, soutěže o návrh, řízení o přezkoumání úkonů zadavatele nebo řízení o správních deliktech před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže podle zákona č. 137/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí se taková zadávání, soutěže anebo řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
95. Podle § 274 odst. 1 písm. a) ZZVZ podle zákona č. 137/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se postupuje v řízeních o přezkoumání úkonů zadavatele a řízení o správních deliktech zahájených Úřadem po dni nabytí účinnosti tohoto zákona, jestliže se týkají zadávání veřejných zakázek nebo rámcových smluv podle zákona č. 137/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
96. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel je povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
97. Podle § 11 odst. 1 zákona rámcovou smlouvou se pro účely tohoto zákona rozumí písemná smlouva mezi zadavatelem a jedním či více uchazeči uzavřená na dobu určitou, která upravuje podmínky týkající se jednotlivých veřejných zakázek na pořízení opakujících se dodávek, služeb či stavebních prací s obdobným předmětem plnění zadávaných po dobu platnosti rámcové smlouvy, zejména pokud jde o cenu a množství.
98. Podle § 11 odst. 2 zákona používá-li tento zákon pojem veřejná zakázka, rozumí se tím i rámcová smlouva podle odstavce 1, nestanoví-li tento zákon jinak. Ustanovení tohoto zákona vztahující se na zadávání veřejných zakázek platí obdobně i pro zadávání rámcových smluv, nestanoví-li tento zákona jinak.

99. Podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona zadavatel může bez zbytečného odkladu zrušit zadávací řízení, pouze pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o veřejné zakázce a z podkladů správního řízení

100. Dle článku 1.3.1 zadávací dokumentace *„předmětem veřejné zakázky je zajištění komplexních služeb, které zajistí zadavateli stabilní rozvoj a podporu tzv. lokálního aplikačního vybavení, které provozuje Česká správa sociálního zabezpečení decentralizovaně na všech okresních správách sociálního zabezpečení. Jedná se o agendu, která komplexně řeší především výběr pojistného na důchodové pojištění OSVČ, kontrolní činnost a dobrovolné důchodové pojištění.*

Předmět plnění veřejné zakázky sestává z:

- *poskytování aplikační podpory (APV LOK, KOC a PVO),*
- *rozvoje APV LOK, KOC a PVO, tj. zpracování úprav do stávajícího APV LOK, KOC a PVO (legislativní změny, úpravy v aplikacích LOK, KOC a PVO na základě požadavků metodiků a návrhů uživatelů), vývoj a sestavení nových komunikačních rozhraní se stávajícími i nově vytvořenými aplikacemi a vypracování příslušné dokumentace.“*

101. Dle článku 1.4.1 zadávací dokumentace *„plnění veřejné zakázky tvoří:*

- a) zajištění aplikační podpory (viz čl. 4 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy)*
- b) zajištění rozvoje aplikace (viz čl. 3 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy“.*

102. Dle článku 1.7.1 zadávací dokumentace *„rámcová smlouva bude uzavřena na dobu určitou, a to do doby vyčerpání maximálních limitů pro čerpání služeb dle čl. 1.3 a 1.4 přílohy č. 2 k rámcové smlouvě („Cena plnění“), nejdéle však na dobu 48 měsíců od podpisu rámcové smlouvy“.*

103. Dle článku 1.7.2 zadávací dokumentace *„plnění veřejné zakázky bude zahájeno od okamžiku nabytí účinnosti příslušných dílčích smluv uzavřených s vybraným uchazečem, na základě kterých budou zadávány jednotlivé dílčí veřejné zakázky“.*

104. Dle článku 2.1.2 zadávací dokumentace *„zájemcem nabídnutá cena již obsahuje veškeré související náklady, jsou v ní zohledněna rizika, bonusy, slevy a další vlivy ve vztahu k celkové době plnění dle této zadávací dokumentace“.*

105. Podle článku 5.2.5 zadávací dokumentace *„zadavatel výslovně upozorňuje, že návrhy, popisy, příklady a další informace, které zadavatel vyžaduje k doplnění v rámci Přílohy č. 1 rámcové smlouvy, budou součástí hodnocení nabídek“.*

106. Dle článku 9.1.1 zadávací dokumentace *„základním hodnotícím kritériem je ekonomická výhodnost nabídky“.*

107. Podle článku 9.2.1 zadávací dokumentace zadavatel stanovil dvě dílčí hodnotící kritéria, a to dílčí hodnotící kritérium *„nabídková cena“* s váhou 60 % a dílčí hodnotící kritérium *„úroveň a kvalita nabízeného plnění dle požadavků zadavatele“* s váhou 40 %.

V rámci dílčího hodnotícího kritéria *„nabídková cena“* zadavatel stanovil 3 následující subkritéria:

- „celková cena za zajištění rozvoje aplikace (dle čl. 3 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy)“ s váhou 50 %,
- „celková cena za zajištění aplikační podpory (dle čl. 4 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy)“ s váhou 25 %,
- „cena za zajištění vybraných požadavků (dle čl. 3.8 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy)“ s váhou 25 %.

V rámci dílčího hodnotícího kritéria „úroveň a kvalita nabízeného plnění dle požadavků zadavatele“ zadavatel stanovil 4 následující subkritéria:

- „úroveň a kvalita plnění aplikační podpory aplikace“ s váhou 10 %,
- „úroveň a kvalita plnění rozvoje aplikace“ s váhou 10 %,
- „úroveň a kvalita plnění návrhu řešení vybraných požadavků“ s váhou 70 %,
- „úroveň a kvalita plnění převzetí do servisu“ s váhou 10 %.

108. Dle článku 9.4.4 zadávací dokumentace u subkritéria „úroveň a kvalita plnění návrhu řešení vybraných požadavků“ budou hodnoceny následující parametry nabídky uchazeče: u požadavků uvedených v článku 3.8 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy, bude hodnocen „detailní návrh řešení každého typového požadavku“.
109. Součástí zadávací dokumentace je mimo jiné Příloha č. 1 závazného návrhu rámcové smlouvy nazvaná „Specifikace předmětu plnění a technické požadavky“ (dále jen „Příloha č. 1 rámcové smlouvy“). Podle článku 1.1 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy smyslem a účelem této přílohy je mimo jiné „vymezit předmět plnění prostřednictvím návrhů zhotovitele“. Podle článku 1.3 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy „zhotovitel je oprávněn a zároveň povinen specifikovat v rámci této Přílohy č. 1 rámcové smlouvy předmět plnění v rozsahu, který je mu dán objednatel (viz grafické znázornění a upozornění na povinnost doplnění příslušných informací, návrhů apod.)“.
110. Dle článku 2 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy „objednatel požaduje vypracování komplexní nabídky, která zajistí zadavateli stabilní rozvoj APV LOK, KOC a PVO popsanych v kapitolách 2.1, 2.2, 2.3 Přílohy č. 1, dále podporu stávající aplikace LOK, KOC a PVO i nově dodaných produktů a poskytnutí součinnosti při nasazování nových verzí aplikace do systémů zadavatele dle kapitol 3 a 4“.
111. V článku 2.1 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy zadavatel specifikuje jednotlivé lokální aplikace (APV LOK) provozované decentralizovaně na všech okresních správách sociálního zabezpečení za účelem výběru pojistného na důchodové pojištění OSVČ a dobrovolného důchodové pojištění. V článku 2.2 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy zadavatel specifikuje aplikaci APV KOC sloužící k realizaci kontrolní činnosti orgánů sociálního zabezpečení. V článku 2.3 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy zadavatel specifikuje aplikaci APV PVO umožňující vytváření platebních výměrů.
112. V článku 3 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy zadavatel specifikuje požadavky na rozvoj jednotlivých aplikací.
113. Podle článku 3.8 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy „objednatel požaduje vypracovat detailní návrh řešení všech níže uvedených vybraných požadavků. Zhotovitel popíše řešení pro každý

jednotlivý vybraný požadavek, uvede maximální počet člověkodnů dle jednotlivých rolí potřebných na realizaci daného požadavku.“ ... „Objednatel se dle aktuálních potřeb může rozhodnout pro realizaci jen některých nebo žádných těchto vybraných požadavků.“... Součástí článku 3.8 jsou dále zadání pro doplnění aplikačních programů:

- N_SANKCE pro rok 2014 – 1. část,
- N_SANKCE pro rok 2014 – 2. část,
- N_OSVČ – pravděpodobná výše pojistného OSVČ za rok 2013,
- N_OSVČ – PV, NEDO a splátky pro rok 2014,
- N_POJS – umístování plateb a další změny pro přechod na rok 2015 a
- N_UDRZBA – přechod na rok 2015

o výpočty pro rok 2014 a pro přechod na rok 2015, přičemž u každého zadání zadavatel uvádí požadavek, že *„zhotovitel předloží podrobný závazný popis plnění výše uvedeného zadání. Zhotovitel pro tento typový požadavek minimálně popisuje:*

- *detailní návrh řešení typového požadavku,*
- *maximální počet člověkodnů dle rolí na realizaci.“*

114. V článku 4 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy zadavatel specifikuje požadavky na převzetí do servisu a požadavky na zajištění aplikační podpory APV LOK, KOC a PVO.

115. Součástí zadávací dokumentace je dále Příloha č. 2 závazného návrhu rámcové smlouvy nazvaná *„Cena plnění“* (dále jen *„Příloha č. 2 rámcové smlouvy“*). Podle článku 1.1 Přílohy č. 2 rámcové smlouvy mají uchazeči coby součást nabídky navrhnout výši jednotkových cen za člověkodeny, strukturovaných podle rolí (projektový manažer, procesní analytik, architekt informačního systému, tester, vývojář, ostatní). V článku 1.3 Přílohy č. 2 rámcové smlouvy zadavatel stanoví způsob placení služby *„Poskytování aplikační podpory“* tak, že *„platby za poskytování této služby se uskutečňují na pravidelné měsíční bázi, dle odpracovaných člověkodnů ... přičemž v každém roce je možné celkem účtovat maximálně 1125 člověkodnů. Pokud poskytování aplikační podpory překročí roční limit člověkodnů (1125 ČD), zhotovitel se zavazuje danou službu dále vykonávat (bez možnosti nároku na úhradu).“* Objednatel definuje čtyřletý maximální limit pro čerpání této služby v rozsahu 4500 člověkodnů. V článku 1.4 Přílohy č. 2 rámcové smlouvy zadavatel stanoví cenu za poskytování služby *„Rozvoj APV LOK, KOC a PVO“* tak, že tato bude vypočtena *„dle skutečně odpracovaných a schválených člověkodnů a dané denní sazby pro konkrétní roli“*. Rozsah účtovaných člověkodnů však nesmí překročit maximální počet člověkodnů stanovený zadavatelem pro jednotlivé role (celkem 14250 člověkodnů).

116. V listině *„Rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení“* datované dnem 8. 2. 2017 (dále jen *„rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení“*) zadavatel konstatuje, že si nechal provést komplexní audit předmětného zadávacího řízení zahrnující mj. revizi zadávacích podmínek, přičemž dospěl k závěru, že existují důvody pro zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona, podle kterého zadavatel může zadávací řízení zrušit, pokud se v jeho průběhu vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat,

aby v zadávacím řízení pokračoval. Za tyto důvody hodné zvláštního zřetele zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení označuje následující skutečnosti.

117. Zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uvádí, že „*koncepti předmětu plnění veřejné zakázky, kdy požadavky na předmět plnění vznikaly již v průběhu roku 2014, v návaznosti na hrazení nákladů, tj. hrazení služeb běžné údržby informačního systému na základě člověkodnů*“ již považuje „*za neodpovídající rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky.*“ Dle rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je běžnou praxí zadavatelů, že služby údržby jsou hrazeny na základě paušálního ocenění, a „*tímto směrem se ubírá i vývoj přístupu resortu práce a sociálních věcí*“. Zadavatel konstatuje, že „*předmět plnění veřejné zakázky již neodpovídá aktuálním požadavkům a nárokům zadavatele v kontextu jeho povinností plnit resortní požadavky na kvalitativní parametry a způsob zajišťování funkčnosti informačních systémů a ICT prostředků zadavatele*“.
118. Zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení dále uvádí, že důsledkem „*stručného a nedostatečného popisu předmětu této části veřejné zakázky*“ je riziko, že „*dodavatelé mohli pochopit každý zcela jinak předmět veřejné zakázky, a to i s ohledem na pravidla placení těchto služeb uvedená výše, zejména při kalkulaci, zda zadavatelem nastavený rozsah objemu člověkohodin v rámci každého roku celkově a pro jednotlivé osoby, které se mají podílet na plnění veřejné zakázky je dostatečný a dodavatelé tak nebudou muset poskytovat své služby bez nároku na příslušnou odměnu. Tzn., že někteří dodavatelé toto riziko zakomponovali do své nabídky, přičemž ostatní nikoliv. To se dle zadavatele může projevit v neporovnatelnosti nabídek.*“ Zadavatel upozorňuje na skutečnost, že nabídka jednoho z uchazečů byla o cca ½ nižší, než nabídky zbylých dvou uchazečů. Dle zadavatele tato skutečnost „*indikuje faktickou neporovnatelnost nabídek, kdy s ohledem na ne zcela precizně stanovené zadávací podmínky přistoupili uchazeči různě k nutnosti zakomponovat toto riziko do jejich nabídkových cen.*“
119. Zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení dále uvádí, že s ohledem na značnou délku zadávacího řízení a skutečnost, že v rámci tohoto zadávacího řízení bylo již jmenováno několik hodnotících komisí, má zadavatel „*značné pochybnosti*“ o tom, zda by v takovémto postupu nebyly shledány ze strany kontrolních orgánů rozpory se zákonem.
120. Zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení dále uvádí, že část předmětu veřejné zakázky se navíc „*v průběhu času stala nerealizovatelnou, jelikož zadavatel byl v mezidobí nucen zajistit tyto služby jiným způsobem*“. Zejména se má jednat podle zadavatele o řešení vybraných požadavků dle čl. 3.8 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy. Zadavatel uvádí, že by „*v současné době byl nucen hodnotit něco, o čem již v současné době ví, že zcela jistě by nebylo realizováno. To dle zadavatele dále způsobuje další důvod pro neporovnatelnost nabídek...*“.
121. Zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení dále uvádí, že na zadavateli nelze požadovat, aby pokračoval v zadávacím řízení za situace, kdy jeho postup v rámci zadávacího řízení by mohl být příslušnými kontrolními orgány „*velice pravděpodobně*“ posouzen jako rozporný se zákonem, přičemž zadavatel podle svého tvrzení již nemá jinou možnost nápravy, než zrušení zadávacího řízení, neboť „*všechna výše uvedená pochybení se týkají fáze před podáním nabídek*“.

122. Závěrem rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zadavatel uvádí, že je připraven zahájit nové zadávací řízení, v rámci kterého „*bude akcentovat veškeré výše uvedené skutečnosti, zejména požadavek na jednotné zajištění provozu a rozvoje aplikačního programového vybavení pro výběr pojistného důchodového pojištění OSVČ a kontrolní činnost, kdy budou definovány striktní požadavky na úroveň zajišťování provozu aplikací a garance jejich funkčnosti a na to navazující rozvoj*“.

Právní závěry

Obecně k zásadě transparentnosti

123. K zásadě transparentnosti zakotvené v ustanovení § 6 odst. 1 zákona Úřad v obecné rovině uvádí, že tato je jednou ze základních zásad, jež musí být zadavatelem dodržena v průběhu celého zadávacího řízení. Otázkou výkladu zásady transparentnosti se již opakovaně zabýval jak Úřad, tak soudy ve své judikatorní činnosti. Tak např. Nejvyšší správní soud se ve svém rozsudku č. j. 1 Afs 45/2010-159 ze dne 15. 9. 2010 ztotožňuje s obecným výkladem zásady transparentnosti podaným Krajským soudem v Brně v rozsudku č. j. 62 Ca 31/2008-114 ze dne 19. 1. 2010, podle kterého požadavek transparentnosti „*není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele*“. V rozsudku č. j. 62 Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012 pak Krajský soud v Brně dovodil, že „*úkolem zásady transparentnosti je zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. (...) Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení.*“ S ohledem na výše uvedené závěry lze konstatovat, že z pohledu dodržení zásady transparentnosti ob stojí pouze takové rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, které je možno zpětně objektivně přezkoumat, tj. jehož obsah je možno podrobit kontrole, přičemž skutečnosti a důvody v něm uvedené musí být objektivně ověřitelné.

Obecně ke zrušení zadávacího řízení

124. K problematice zrušení zadávacího řízení Úřad v obecné rovině konstatuje, že zákonodárce rozlišuje mezi zákonnou povinností zrušit zadávací řízení a fakultativní možností zadavatele zrušit zadávací řízení v případech stanovených zákonem. Důvody pro obligatorní zrušení zadávacího řízení jsou uvedeny v § 84 odst. 1 zákona, důvody pro fakultativní zrušení zadávacího řízení v § 84 odst. 2 až 5 zákona.
125. Jak již Úřad uvedl dříve ve svých rozhodnutích, zákon dává zadavateli možnost zrušit zadávací řízení jen z důvodů taxativně vymezených, což má vést k omezení možnosti zneužití tohoto práva a současně k zachování právní jistoty uchazečů o veřejnou zakázku, neboť, jak uvádí Krajský soud v Brně v rozsudku č. j. 30 Af 65/2013-70 ze dne 15. 10. 2015, „*zákon o veřejných zakázkách zrušení zadávacího řízení nepreferuje. Účelem každého zadávacího řízení by měl být výběr nejvhodnějšího řešení, uzavření smlouvy na veřejnou zakázku a její uskutečnění, a sice na základě výběru pro zadavatele nejvýhodnější nabídky (ať už na základě nejnížší ceny či celkově ekonomicky nejvhodnější nabídky) při dodržení zásad uvedených v § 6 zákona o veřejných zakázkách...*“

126. Ve své rozhodovací praxi se soudy opakovaně věnují i výkladu ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Krajský soud v Brně ve svém rozsudku č. j. 30 Af 65/2013-70 ze dne 15. 10. 2015 k tomuto uvádí, že *„zrušení zadávacího řízení s poukazem na ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona o veřejných zakázkách přichází v úvahu za kumulativního splnění dvou podmínek: ke zrušení zadávacího řízení musí dojít bez zbytečného odkladu (poté, co nastal důvod, o který se zrušení zadávacího řízení opírá), a zrušit lze zadávací řízení pouze tehdy, pokud se v průběhu zadávacího řízení vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.“*
127. Podmínky pro zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona tedy musí být splněny kumulativně. Aby tedy mohl zadavatel zadávací řízení zrušit, musí dojít k úkonu zrušení zadávacího řízení za prvé bez zbytečného odkladu a za druhé se důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, musí vyskytnout až v samotném průběhu zadávacího řízení. Skutečnou délku lhůty „bez zbytečného odkladu“ je pak třeba vždy posoudit podle konkrétních okolností případu.
128. Při posouzení, zda zrušení šetřeného zadávacího řízení podle ust. § 84 odst. 2 písm. e) zákona proběhlo v souladu se zákonem, je pak třeba mj. s ohledem na zásadu transparentnosti vycházet pouze z důvodů uvedených zadavatelem v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, neboť v něm musí zadavatel uvést všechny relevantní důvody, pro které zadávací řízení zrušil, přičemž odůvodnění rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení musí být natolik konkrétní, určité a srozumitelné, aby bylo možno zákonnost zadavatelem uvedených důvodů následně přezkoumat. V tomto smyslu se vyjádřil i předseda Úřadu např. ve svém rozhodnutí č. j. ÚOHS-R413/2013/VZ-22401/2014/310/MLr ze dne 23. 10. 2014, ve kterém uvedl, že *„základem pro skutková zjištění Úřadu při právním posouzení zákonnosti úkonu zadavatele – rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení – jsou samotné důvody, které zadavatel formuloval právě ve svém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Zadavatel je oprávněn zrušit zadávací řízení jen za zákonem stanovených podmínek, a při formulaci důvodů, pro které zrušil zadávací řízení, je povinen dodržovat zásady uvedené v ustanovení § 6 zákona. Ze zásady transparentnosti pak vyplývá požadavek na jednoznačné, konkrétní, a tím i přezkoumatelné rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení, aby se s nimi mohli seznámit zájemci či uchazeči a následně ve správním řízení (případně při prošetřování podnětu) také Úřad.“* Obdobné stanovisko vyjádřil předseda Úřadu rovněž ve svém rozhodnutí č. j. ÚOHS-R125/2015/VZ-20696/2015/321/MMI ze dne 3. 8. 2015, ve kterém uvedl, že Úřad není při přezkoumání postupu zadavatele oprávněn přihlížet k jiným důvodům, než k důvodům uvedeným zadavatelem v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, a Úřad není tedy oprávněn posuzovat *„ani důvody, o kterých je přesvědčen navrhovatel, a ani důvody, které později vznášel zadavatel ve svém vyjádření.“* Z uvedeného tedy vyplývá, že Úřad přezkoumává oprávněnost zrušení zadávacího řízení zadavatelem pouze vzhledem k důvodům uvedeným přímo v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.

K důvodům zrušení šetřeného zadávacího řízení

129. Rozhodnutím ze dne 8. 2. 2017 zadavatel zrušil zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku s odkazem na ust. § 84 odst. 2 písm. e) zákona; proti tomuto úkonu zadavatele směřuje návrh navrhovatele. Pro posouzení zákonnosti napadeného úkonu zadavatele Úřad považoval za nezbytné s ohledem na shora citovanou rozhodovací praxi v první řadě

přezkoumat skutečnosti uvedené v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 8. 2. 2017 a posoudit, zda tyto skutečnosti dosahují relevance důvodů hodných zvláštního zřetele ve smyslu ust. § 84 odst. 2 písm. e) zákona.

130. Ze skutečností uvedených v rozhodnutí ze dne 8. 2. 2017, popsaných v bodech 117. až 121. odůvodnění tohoto rozhodnutí, vyplývá, že důvody pro zrušení zadávacího řízení zadavatel spatřuje jednak v subjektivních skutečnostech na své straně (změna požadavků a nároků zadavatele na služby, které jsou předmětem veřejné zakázky, pochybnost zadavatele o dostatečném vymezení předmětu veřejné zakázky, obava zadavatele z možného postihu dozorovými orgány), jednak v objektivní skutečnosti plynutí času, s níž zadavatel spojuje jednak opět možnost postihu ze strany kontrolních orgánů a jednak nerealizovatelnost části předmětu veřejné zakázky (konkrétně řešení vybraných požadavků dle čl. 3.8 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy).
131. K důvodu pro zrušení zadávacího řízení popsanému v bodě 117. odůvodnění tohoto rozhodnutí, tj. ke změně přístupu zadavatele ke koncepci veřejné zakázky, Úřad uvádí, že přizpůsobení koncepce předmětu plnění veřejné zakázky aktuálním potřebám a nárokům zadavatele je zcela legitimní a žádoucí úvaha zadavatele; touto úvahou však měl být zadavatel veden ve fázi přípravy zadávací dokumentace k veřejné zakázce a nikoliv až v době realizace zadávání. Zahájením předmětného zadávacího řízení zadavatel spustil proces, jehož účelem bylo zadání veřejné zakázky, a v této fázi zadavatel již měl zaměřit pozornost spíše než na přehodnocování koncepce veřejné zakázky, na co nejrychlejší a nejefektivnější dosažení účelu zadávacího řízení. Ukončení zadávacího řízení jeho zrušením je sice možné (a v některých případech, jak je uvedeno shora, i nezbytné), avšak zadávací řízení ukončené bez zadání veřejné zakázky nesplnilo svůj účel a tudíž všechny subjekty na něm zúčastněné (zadavatel i uchazeči) prostředky na přípravu a účast v tomto zadávacím řízení vynaložily marně. Proto zákonodárce důvody pro fakultativní zrušení zadávacího řízení striktně omezuje tak, aby při zrušení zadávacího řízení byla vyloučena svévole zadavatele. Důvod hodný zvláštního zřetele pro zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona musí zadavatel specifikovat v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení natolik jednoznačně a konkrétně, aby nebyl zaměnitelný s jiným důvodem, a bylo možno následně přezkoumat, zda tento konkrétní důvod je skutečně hoden zvláštního zřetele. Změna přístupu zadavatele ke koncepci veřejné zakázky v průběhu zadávacího řízení sama o sobě takovýmto důvodem není.
132. Považuje-li zadavatel koncepci předmětu plnění veřejné zakázky za neodpovídající rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky „v návaznosti na hrazení nákladů, tj. hrazení služeb běžné údržby informačního systému na základě člověkodnů“, k tomu Úřad uvádí, že stanovení způsobu úhrady požadovaného plnění je plně v kompetenci zadavatele, avšak (jak již Úřad uvedl shora) pouze ve fázi přípravy zadávacích podmínek. Po zahájení zadávacího řízení je obsah zadávacích podmínek stejně závazný pro uchazeče, jako i pro samotného zadavatele. Pouhé tvrzení zadavatele, že mu nějaká zadávací podmínka (způsob úhrady požadovaných služeb) v průběhu zadávacího řízení přestala vyhovovat, nepředstavuje důvod ve smyslu ust. § 84 odst. 2 písm. e) zákona, jestliže zadavatel své tvrzení nepodloží dalšími konkrétními argumenty, z nichž by bylo zřejmé, že za stávajících podmínek na zadavateli nelze požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Žádné takové konkrétní argumenty však

zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení neuvedl a ani později v průběhu správního řízení nevznesl.

133. Rovněž odůvodňuje-li zadavatel zrušení zadávacího řízení důvody formulovanými jako „vývoj přístupu resortu práce a sociálních věcí a zajišťování provozu a rozvoje informačních systémů a dalších ICT prostředků“; „zásadní změny požadavků na standardy zajišťování provozu a rozvoje aplikačního programového vybavení“; „kontext povinností zadavatele plnit resortní požadavky na kvalitativní parametry a způsob zajišťování funkčnosti informačních systémů a ICT prostředků zadavatele“, uvádí tím pouze skutečnosti obecného významu. Zastarávání programového vybavení je přirozenou vlastností všech informačních systémů, stejně jako neustálá potřeba změn v zajišťování provozu a rozvoje tohoto programového vybavení; pokud by Úřad připustil, aby ke zrušení konkrétního zadávacího řízení postačovaly takto obecné formulace, mohlo by to vést teoreticky k situaci, že by stejnou formulací důvodů bylo možno odůvodnit zrušení jakéhokoliv zadávacího řízení na veřejnou zakázku s obdobným typem plnění, což zcela jistě nebylo účelem požadavku stanoveného v § 84 odst. 2 písm. e) zákona, aby zadávací řízení bylo možno zrušit pouze z důvodů hodných zvláštního zřetele.
134. K zadavatelem uvedeným důvodům pro zrušení zadávacího řízení rozebraným shora v bodech 131. až 133. odůvodnění tohoto rozhodnutí Úřad uzavírá, že je zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 8. 2. 2017 popsal natolik obecně a neurčitě, že jejich existenci nebylo možno přezkoumat, a způsob jejich vymezení tedy není možno považovat za transparentní.
135. K důvodu pro zrušení zadávacího řízení popsanému v bodě 118. odůvodnění tohoto rozhodnutí, tj. k zadavatelem tvrzenému „nedostatečnému“ popisu předmětu veřejné zakázky, Úřad uvádí, že zadavatelem tvrzené „riziko, že dodavatelé mohli pochopit každý zcela jinak předmět veřejné zakázky“ zůstává v rovině nepodložených spekulací o myšlenkových pochodech dodavatelů. Zmínka zadavatele o „poměrně stručném a nedostatečném popisu“ předmětu veřejné zakázky je nekonkrétní, obecná a nevystihující, v čem měl být podle zadavatele popis předmětu veřejné zakázky nedostatečný. Za stejně spekulativní je nutno označit rovněž i úvahu zadavatele o způsobu zakomponování rizika do nabídek jednotlivých uchazečů a jeho vlivu na porovnatelnost nabídek. Zadavatel dovozuje „materiální“ neporovnatelnost nabídek ze skutečnosti, že ne všichni dodavatelé do své nabídky „zakomponovali“ riziko, že budou muset poskytovat část služeb přesahující zadavatelem stanovený rozsah člověkohodin bez nároku na odměnu. Není přitom zřejmé, z čeho tak zadavatel usuzuje, neboť z rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 8. 2. 2017 nevyplývá, že by zadavatel od uchazečů v průběhu zadávacího řízení zjišťoval, jaké riziko do své nabídky ten který uchazeč „zakomponoval“. K tomu Úřad uvádí, že je věcí odborného úsudku uchazečů, aby zvážili míru rizika při konstrukci nabídkové ceny. Výchozí informace pro zvážení míry rizika měli všichni uchazeči stejné, když zadávací podmínky stanovily jasně a transparentně, kolik člověkohodin maximálně dostane uchazeč od zadavatele zaplacen a nad jaký limit již bude muset poskytnout své služby bez nároku na odměnu.
136. K argumentu zadavatele uvedenému v jeho vyjádření ze dne 23. 3. 2017, že „nastavením zadávací dokumentace mohlo dojít k vyloučení těch uchazečů, kteří by při vhodnějším nastavení zadávací dokumentace svoji nabídku podali“, Úřad uvádí, že z tohoto neurčitěho vyjádření zadavatele není zřejmé, jak „vhodněji“ by měla být zadávací dokumentace podle

zadavatele „*nastavena*“, nelze proto přezkoumat ani pravdivost jeho argumentu, že by „*vhodnější nastavení*“ zadávací dokumentace mohlo mít vliv na možný okruh uchazečů o veřejnou zakázku.

137. Argument zadavatele o neporovnatelnosti nabídek je pak v rozporu s jeho vlastním postupem v dosavadním průběhu zadávacího řízení. Kdyby nabídky uchazečů byly od počátku skutečně strukturovány tak, že by je nebylo možno porovnat, je velmi pravděpodobné, že by zadavatel k závěru o neporovnatelnosti nabídek musel dospět nejpozději při prvním hodnocení nabídek. Argument zadavatele o neporovnatelnosti nabídek je však vyvrácen samotnou skutečností, že zadavatel v průběhu zadávacího řízení nabídky již čtyřikrát porovnával a hodnotil. Opakovaným důvodem k dalšímu a dalšímu hodnocení nabídek byla proměnlivost přístupu zadavatele k otázce mimořádně nízké nabídkové ceny jednoho z uchazečů, nikoliv však neporovnatelnost nabídek. V tomto kontextu se tedy tvrzení zadavatele o neporovnatelnosti nabídek jeví jako účelový argument vznesený zadavatelem pouze za účelem dovození jakéhokoliv důvodu pro zrušení zadávacího řízení; obsah dokumentace o veřejné zakázce relevantnosti tohoto argumentu coby důvodu ke zrušení zadávacího řízení nenasvědčuje.
138. Jak vyplývá ze shora uvedeného, skutečnosti rozebrané v bodech 135. až 137. odůvodnění tohoto rozhodnutí, které zadavatel označuje jako důvody pro zrušení zadávacího řízení, jsou buď nepodložené spekulativní domněnky (když zadavatel uvažuje nad možnými pohnutkami uchazečů) nebo účelová tvrzení zadavatele (když zadavatel tvrdí, že předmět plnění veřejné zakázky je nedostatečně popsán, aniž by uvedl, v čem konkrétně tato nedostatečnost spočívá, nebo když tvrdí, že nabídky jsou neporovnatelné přesto, že je opakovaně porovnával), které jsou popsány natolik nejasně a nekonkrétně, že je nelze přezkoumat a tedy ani posoudit, zda představují důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu ust. § 84 odst. 2 písm. e) zákona či nikoliv.
139. Úřad na tomto místě shrnuje, že všechny zadavatelem tvrzené důvody pro zrušení zadávacího řízení, k nimž se Úřad vyjádřil v bodech 131. – 138. odůvodnění tohoto rozhodnutí, byly zadavatelem popsány natolik obecným a neurčitým způsobem, že nebylo možno přezkoumat, zda skutečně existují a zda představují relevantní důvod pro zrušení zadávacího řízení.
140. Jak již Úřad konstatoval shora, ke zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona musí být splněny kumulativně dvě podmínky, a to za prvé se musí v průběhu zadávacího řízení vyskytnout důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, a za druhé, ke zrušení zadávacího řízení musí dojít bez zbytečného odkladu poté, co se tyto důvody vyskytly. Zadavatel v této souvislosti argumentuje tím, že s ohledem na novou právní úpravu již není možné setrvávat na podmínce, že ke zrušení zadávacího řízení musí dojít bez zbytečného odkladu, k čemuž Úřad opakuje, že dle přechodných ustanovení ZZVZ je právní úpravou rozhodnou pro přezkoumání postupu zadavatele v plném rozsahu právní úprava účinná ke dni zahájení zadávacího řízení (tedy právní úprava zákona č. 137/2006 Sb.) a to včetně povinnosti dodržet při zrušení zadávacího řízení lhůtu bez zbytečného odkladu poté, co nastal důvod hodný zvláštního zřetele.

141. Úřad ve vztahu k důvodům zrušení zadávacího řízení, které zadavatel popsal obecně a neurčitě, v důsledku čehož nelze ověřit, zda tyto důvody existují, konstatuje, že je bezpředmětné u nich zkoumat lhůtu „bez zbytečného odkladu“, neboť nelze určit její počátek.
142. Odvozuje-li snad zadavatel ve vztahu k těmto tvrzeným „důvodům“ zrušení zadávacího řízení počátek běhu lhůty „bez zbytečného odkladu“ od provedení blíže časově nespecifikovaného „komplexního auditu předmětného zadávacího řízení“ (jak jej zadavatel označil v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 8. 2. 2017) či od „ex post kontroly zadávacího řízení“ (provedené dle vyjádření zadavatele „v lednu 2017“), k tomu Úřad konstatuje, že jelikož průběh ani závěry zmiňovaného auditu či kontroly zadavatel nijak blíže nespecifikoval v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ani v dokumentaci o veřejné zakázce, je tvrzení zadavatele o provedení auditu či kontroly zadávacího řízení nepřezkoumatelné a nelze s ním spojovat ani běh lhůty „bez zbytečného odkladu“ ve smyslu ust. § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Pro úplnost Úřad konstatuje, že bez ohledu na průkaznost provedení „auditů“ či „kontrol zadávacího řízení“ zadavatel neprokázal ani existenci samotných důvodů pro zrušení zadávacího řízení, s „auditem“ či „kontrolou zadávacího řízení“ zadavatelem spojovaných.
143. K důvodu pro zrušení zadávacího řízení popsanému v bodě 120. odůvodnění tohoto rozhodnutí, tj. k tvrzení zadavatele o nerealizovatelnosti části předmětu veřejné zakázky, Úřad uvádí, že zadavatel byl dle svého tvrzení v mezidobí nucen zajistit část plnění předmětu veřejné zakázky jiným způsobem; konkrétně se mělo jednat o řešení vybraných požadavků dle čl. 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy.
144. Opakovanými dotazy Úřad od zadavatele vyžádal doplnění jeho tvrzení o nerealizovatelnosti části předmětu plnění veřejné zakázky. Z vyjádření zadavatele ze dne 10. 4. 2017, 21. 4. 2017 a 5. 5. 2017 Úřad zjistil skutečnosti popsané shora v bodech 62. – 65., 73. – 75. a 81. odůvodnění tohoto rozhodnutí. Přezkoumáním skutečností sdělených zadavatelem a skutečností vyplývajících z článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy Úřad dospěl k následujícím závěrům.
145. Obsahem článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy zadavatel stanovil zadání pro doplnění vybraných aplikačních programů (N_SANKCE, N_OSVC, N_POJS a N_UDRBA) o požadované výpočty související s přechodem z období jednoho roku na období roku následujícího. Úkolem uchazečů bylo, aby popsali, jak by požadavky vybrané zadavatelem řešili, a aby stanovili maximální počet člověkodní, který by k řešení vybraných požadavků potřebovali. Návrh řešení vybraných požadavků pak byl předmětem hodnocení jednak jako subkritérium „úroveň a kvalita plnění návrhu řešení vybraných požadavků“ v rámci dílčího hodnotícího kritéria „úroveň a kvalita nabízeného plnění dle požadavků zadavatele“, a dále jako subkritérium „cena za zajištění vybraných požadavků dle čl. 3.8 Přílohy č. 1 rámcové smlouvy“ v rámci dílčího hodnotícího kritéria „nabídková cena“. Návrh řešení vybraných požadavků byl tedy předmětem hodnocení jak z hlediska jeho kvality, tak i z hlediska jeho ceny.
146. V článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy zadavatel sám výslovně označil svůj požadavek na zpracování vybraných výpočtů podle svého zadání jako „**typový**“ požadavek; z této formulace lze tedy usoudit, že se nejednalo o požadavek na zpracování výpočtů pro přechod mezi dvěma konkrétními účetními obdobími, jak se nyní zpětně zadavatel snaží dovodit.

„Typovému“ pojetí vybraných požadavků nasvědčuje i fakt, že zadání specifikované v článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy se vztahuje k období předcházejícímu zahájení zadávacího řízení (k zajištění přechodu mezi roky 2014 a 2015). Jak bylo zjištěno v průběhu správního řízení z vyjádření zadavatele i navrhovatele, potřebu směřující ke zpracování výpočtů pro přechod z roku 2014 na rok 2015 zadavatel uspokojil na základě jiných právních vztahů (na základě dílčích smluv uzavřených na základě jiné rámcové smlouvy ze dne 3. 8. 2012) a nebylo ji tedy třeba uspokojovat prostřednictvím plnění na základě článku 3.8. Z článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy dále vyplývá, že zadavatel po uchazečích výslovně požaduje vypracovat „návrh řešení“ vybraných požadavků podle článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy, z čehož plyne, že nemohlo dojít k vyčerpání předmětu plnění veřejné zakázky v tom smyslu, jak tvrdí zadavatel, neboť opakované zpracovávání výpočtů spojených vždy s přechodem z jednoho konkrétního roku na druhý je předmětem veřejné zakázky nikoliv na základě článku 3.8, nýbrž (coby součást služeb spočívajících v rozvoji jednotlivých aplikací) na základě jiných ustanovení kapitoly 3 přílohy č. 1 rámcové smlouvy. Tato skutečnost plyne rovněž ze systematického uspořádání přílohy č. 1 rámcové smlouvy, kdy článek 3.8 nazvaný „Řešení vybraných požadavků“ je pouze jedním z článků kapitoly 3 přílohy č. 1 rámcové smlouvy pojmenované „Rozvoj aplikace APV LOK, KOC a PVO“. Požadavky, které zadavatel ze všech činností představujících rozvoj aplikací „vybral“ v článku 3.8, představují okruh každoročně se opakujících činností, kterým zadavatel zjevně přisuzuje takový význam, že návrh jejich řešení učinil předmětem samostatného hodnocení (jak z hlediska kvality, tak z hlediska ceny). Nelze však klást rovnítko mezi návrhem řešení tohoto **typového** požadavku a zpracováním výpočtů pro přechod mezi kterýmikoliv dvěma **konkrétními** roky. Zadávací dokumentace nestanoví, na které konkrétní roky se rámcová smlouva uzavírá. Předmětem veřejné zakázky se tedy stanou konkrétní výpočty vztahující se ke čtyřem roků následujícím po uzavření rámcové smlouvy. Dosud zpracované výpočty pro přechod mezi konkrétními roky nemohly dle Úřadu objektivně způsobit nerealizovatelnost jakékoliv části předmětu šetřené veřejné zakázky, neboť předmětem veřejné zakázky se stanou až realizace konkrétních výpočtů mezi (nejvíce čtyřmi) roky následujícími po uzavření rámcové smlouvy, nikoliv výpočty pro přechod mezi roky uběhlými před uzavřením rámcové smlouvy.

147. Shora popsané závěry stran zadavatelem tvrzené „*nerealizovatelnosti*“ části předmětu plnění veřejné zakázky Úřad učinil jednak na základě přezkoumání obsahu samotného článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy, správnost těchto závěrů však potvrdily i smlouvy, které zadavatel zaslal Úřadu přílohou svého vyjádření ze dne 21. 4. 2017. Těchto osm smluv (specifikovaných v bodě 73. odůvodnění tohoto rozhodnutí) zadavatel Úřadu zaslal za účelem doložení způsobu zajištění přechodů mezi konkrétními roky. Přezkoumáním těchto smluv Úřad zjistil, že v šesti případech se jedná o smlouvy uzavřené před zahájením šetřené zadávacího řízení, z čehož plyne, že i kdyby teoreticky předmět plnění těchto smluv byl totožný s článkem 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy, z existence těchto smluv by nebylo možno dovodit vznik důvodu pro zrušení zadávacího řízení ve smyslu ust. § 84 odst. 2 písm. e) zákona, neboť tento důvod by se nevyskytnul v průběhu zadávacího řízení. Zbývající dvě smlouvy předložené zadavatelem byly sice uzavřeny v průběhu zadávacího řízení (dne 19. 10. 2015 a 19. 1. 2016), avšak těmito smlouvami je zajištěno plnění výpočtů pro přechod mezi rokem 2015 a 2016, tedy pro období přechodu mezi roky uběhlými před uzavřením rámcové smlouvy. Porovnáním plnění zajištěného předloženými smlouvami uzavřenými v průběhu zadávacího řízení (dne 19. 10. 2015 a 19. 1. 2016) s plněním požadovaným

v článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy Úřad dospěl k závěru, že se jedná o plnění obdobná, nikoliv však totožná, neboť plnění byla po věcné stránce sice stejného druhu, ale vztahovala se k jinému časovému období – zatímco článek 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy obsahoval zadání k řešení přechodu mezi roky 2014 a 2015, smlouvy uzavřené dne 19. 10. 2015 a 19. 1. 2016 řešily přechod mezi roky 2015 a 2016. Plněním smluv uzavřených dne 19. 10. 2015 a 19. 1. 2016 tak nemohlo dojít k vyčerpání předmětu plnění požadovaného v článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy. Úřad pro úplnost dodává, že ani v případě, kdy předmět plnění dvou posledně jmenovaných smluv by byl totožný s článkem 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy, a tedy by na základě těchto smluv skutečně došlo k realizaci části předmětu veřejné zakázky, by uzavření těchto smluv nebylo způsobilé založit důvod pro zrušení zadávacího řízení ve smyslu § 84 odst. 2 písm. e) zákona, neboť vzhledem k tomu, že mezi datem uzavření poslední z nich (19. 1. 2016) a datem rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení (8. 2. 2017) uplynul více než rok, by zjevně nebyla splněna podmínka plynoucí z § 84 odst. 2 písm. e), podle níž je nutno zadávací řízení zrušit bez zbytečného odkladu poté, co tvrzené důvody pro zrušení zadávacího řízení nastaly. Úřad konstatuje, že uplynutí doby téměř 13 měsíců s ohledem na specifika daného případu za dodržení lhůty „bez zbytečného odkladu“ zcela jistě považovat nelze.

148. K argumentu zadavatele, že s ohledem na nerealizovatelnost části předmětu veřejné zakázky by byl nucen hodnotit něco, „o čem již v současné době ví, že zcela jistě by nebylo realizováno“, je třeba uvést, že za prvé, zadávací řízení dospělo do fáze, kdy hodnocení nabídek již bylo (poněkolkáté) ukončeno, zadavatel se tedy již do fáze hodnocení vracet nemusí, a za druhé, skutečnost, že byly zpracovány výpočty pro přechod mezi roky 2014/2015 a 2015/2016 (případně též mezi roky 2016/2017, jak uvádí navrhovatel), neznámá, že netrvá zadavatelova potřeba zpracování výpočtů pro přechody mezi roky, které budou následovat po uzavření rámcové smlouvy. Obecně lze říci, že požadavek na zajištění aplikační podpory a rozvoje stávajícího aplikačního programového vybavení zadavatele (zpracování legislativních a jiných změn) bude existovat tak dlouho, dokud bude zadavatel stávající aplikační programové vybavení používat.
149. K důvodu pro zrušení zadávacího řízení popsanému v bodě 120. odůvodnění tohoto rozhodnutí Úřad tedy Úřad shrnuje, že tvrzení zadavatele o nerealizovatelnosti části předmětu veřejné zakázky nemá oporu v dokumentaci o veřejné zakázce. Ze systematiky přílohy č. 1 rámcové smlouvy lze dojít k závěru, že plnění zadavatelem specifikované v článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy (návrh řešení typových požadavků) zadavatel požadoval pouze za účelem porovnání a hodnocení nabídek jednotlivých uchazečů, neboť zpracování reálných výpočtů pro přechod mezi konkrétními roky (rokem 2014 a 2015) zadavatel v době zahájení zadávacího řízení již nepotřeboval. Provedení reálných výpočtů nezbytných pro přechod mezi roky 2015 a 2016 (ani mezi žádnými jinými roky) nemohlo způsobit nerealizovatelnost zpracování návrhu řešení typových požadavků podle článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy, a to v průběhu zadávacího řízení, ani jindy, a nebylo tedy způsobilé stát se důvodem hodným zvláštního zřetele pro zrušení veřejné zakázky podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona. Současně je zřejmé, že by u tohoto zadavatelem tvrzeného důvodu nedošlo ke splnění podmínky jeho vzniku v průběhu zadávacího řízení resp. podmínky zrušení zadávacího řízení ve lhůtě bez zbytečného odkladu po jeho vzniku (viz bod 148. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

150. Nad rámec shora uvedených závěrů Úřad považuje za nutné vyjádřit se ke sdělení zadavatele, obsaženému v jeho vyjádření ze dne 10. 4. 2017, ve kterém zadavatel v souvislosti s jeho tvrzením o nerealizovatelnosti části předmětu veřejné zakázky „*pro lepší představu ÚOHS*“ uvedl, že „*předpokládaná hodnota plnění dle čl. 3.8 Specifikace předmětu plnění a technických požadavků představuje cca 25 % předpokládané hodnoty veřejné zakázky, což představuje plnění v orientační hodnotě cca 50 mil. Kč bez DPH. Podílu tohoto plnění na celém předmětu veřejné zakázky odpovídá i úprava hodnocení nabídek dle čl. 9.2.1 zadávací dokumentace*“. V kontextu s citovaným tvrzením zadavatele Úřad přezkoumal odkazované části zadávací dokumentace a dospěl k následujícímu zjištění.
151. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky (dle Věstníku veřejných zakázek) představuje částku 198.347.107 Kč bez DPH. Podle tvrzení zadavatele předpokládaná hodnota plnění dle čl. 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy představuje 25 % předpokládané hodnoty veřejné zakázky, přičemž tento podíl zadavatel dává do souvislosti s úpravou hodnocení nabídek. Z článku 9.2.1 zadávací dokumentace vyplývá, že „*cena za zajištění vybraných požadavků dle čl. 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy*“ představuje subkritérium s váhou 25 % v rámci jednoho dílčího hodnotícího kritéria „*nabídková cena*“ s váhou 60 %. Váha subkritéria „*cena za zajištění vybraných požadavků dle čl. 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy*“ v rámci dílčího hodnotícího kritéria „*nabídková cena*“ však není žádným způsobem úměrná podílu hodnoty plnění této části veřejné zakázky k předpokládané hodnotě celé veřejné zakázky.
152. Z nabídky navrhovatele Úřad zjistil, že celková nabídková cena navrhovatele činí částku 89.727.500,- Kč bez DPH; nabídková cena vybraných požadavků dle čl. 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy (dále jen „*vybrané požadavky*“) činí částku 144.500,- bez DPH. Nabídková cena vybraných požadavků tedy představuje pouze 0,16 % celkové nabídkové ceny navrhovatele (což pro úplnost představuje 0,07 % z celkové hodnoty veřejné zakázky původně předpokládané zadavatelem).
153. Z uvedených zjištění Úřadu vyplývá, že předpokládaný podíl ceny vybraných požadavků dle článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy na celkové hodnotě veřejné zakázky je v příkrém rozporu s tvrzením zadavatele, že „*předpokládaná hodnota plnění dle čl. 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy představuje 25 % předpokládané hodnoty veřejné zakázky*“.
154. K důvodu pro zrušení zadávacího řízení popsanému v bodě 121. odůvodnění tohoto rozhodnutí, tj. obavě zadavatele z možného postihu jeho postupu ze strany kontrolních orgánů, Úřad uvádí, že blíže nespecifikovaná obava zadavatele z postihu ze strany příslušných kontrolních orgánů sama o sobě jako důvod pro zrušení zadávacího řízení neobstojí, není-li doložena bližší specifikací jednání, kterým by mělo dojít k porušení zákona, s nímž zadavatel hrozbu postihu spojuje. Zadavateli je nutno přisvědčit, že důvody pro zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona mohou mít svůj původ i v jednání samotného zadavatele, avšak za splnění podmínky, že se jedná o důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Zadavatelem vyjádřenou obavu z postihu za relevantní důvod pro zrušení zadávacího řízení považovat nelze, neboť je formulována příliš obecně, neurčitě a její reálnost tak není možné přezkoumat. Spojuje-li snad zadavatel hrozbu postihu ze strany kontrolních orgánů s tvrzenými porušeními zákona zadavatele popsanými na jiných místech rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 8. 2. 2017 (údajná „*nedostatečnost*“ vymezení předmětu veřejné zakázky či údajná „*netransparentnost*“, která má vyplývat ze značné délky

zadávacího řízení), pak Úřad uvádí, že pokud jde o zadavatelem tvrzenou „nedostatečnost“ vymezení předmětu veřejné zakázky, již v předchozích částech odůvodnění tohoto rozhodnutí Úřad vyslovil závěr, že ji zadavatel neosvětlil dostatečně určitým, přezkoumatelným způsobem, v důsledku čehož nelze přezkoumat, zda tato „nedostatečnost“ skutečně existuje, a logicky tedy ani posoudit reálnost s tím spojené hrozby případné sankce. Pokud jde o délku zadávacího řízení spojenou s několikerou výměnou hodnotící komise (viz bod 119. odůvodnění tohoto rozhodnutí), Úřad uvádí, že značná délka zadávacího řízení ani skutečnost, že v průběhu zadávacího řízení bylo jmenováno již několik hodnotících komisí, samy o sobě netransparentnost zadávacího řízení nezpůsobují. Opakované jmenování stále nových hodnotících komisí v zadávacím řízení sice nepřispívá k efektivnímu a rychlému průběhu zadávacího řízení, pokud však byly jednotlivé hodnotící komise jmenovány v souladu se zákonem, pak sama o sobě bez dalšího tato skutečnost nezákonný postup nepředstavuje, a ani z ní tudíž neplyne hrozba sankce.

155. Pokud jde o splnění podmínky zrušení zadávacího řízení „bez zbytečného odkladu“ ve vztahu k důvodu zadávacího řízení spočívající v obavě zadavatele z možného postihu ze strany kontrolních orgánů, odkazuje Úřad na své závěry popsané výše v bodech 141. a 142. odůvodnění tohoto rozhodnutí, které učinil ve vztahu k dalším důvodům, které byly taktéž vymezeny nedostatečně určitě.
156. Po důkladném přezkoumání obsahu rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení ze dne 8. 2. 2017 a dokumentace o veřejné zakázce Úřad dospěl k závěru, že až na důvod spočívající v tvrzené nerealizovatelnosti plnění odpovídajícího článku 3.8 přílohy č. 1 rámcové smlouvy byly všechny ostatní důvody, které zadavatel uvedl v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 8. 2. 2017, popsány natolik obecným a neurčitým způsobem, že jejich existenci nebylo možno přezkoumat, protože rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení neobsahovalo dostatek konkrétních a jednoznačných informací, jejichž pravdivost by bylo možno ověřit důkazy (prokázat). Zadavatelem tvrzený důvod, který měl spočívat v nerealizovatelnosti části předmětu veřejné zakázky, byl sice popsán konkrétněji, avšak z podkladů rozhodnutí nebylo možno dovodit, že by tento důvod objektivně existoval. Úřadu tedy nezbývá, než konstatovat, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 84 odst. 2 písm. e) zákona a zásadu transparentnosti stanovenou v § 6 odst. 1 zákona, když zadávací řízení zrušil buď z důvodů, které nepopsal dostatečně určitě a jednoznačně, nebo jako důvod zrušení zadávacího řízení uvedl skutečnost, která není důvodem hodným zvláštního zřetele, pro který nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.
157. S ohledem na skutečnost, že uvedený závěr bylo možno učinit na základě dokumentace o veřejné zakázce a jiných podkladů rozhodnutí shromážděných v průběhu správního řízení, provedení důkazů listinami zaslanými v příloze k vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí ze dne 22. 5. 2017 považoval Úřad již za nadbytečné.

K dalším argumentům zadavatele

158. Úřad předně považuje za žádoucí uvést na pravou míru názor zadavatele, že v současné době musí být podmínky uvedené v § 84 odst. 2 písm. e) zákona vykládány v souladu s § 127 odst. 2 písm. d) ZZVZ, z čehož zadavatel dovozuje, že důvodem pro zrušení zadávacího řízení může být i vlastní jednání zadavatele. Jak již Úřad uvedl shora v části „Relevantní ustanovení zákona“, právní úpravou rozhodnou pro přezkoumání postupu zadavatele je v plném rozsahu

právní úprava účinná ke dni zahájení zadávacího řízení (tedy právní úprava zákona č. 137/2006 Sb.), podle které se posoudí průběh celého zadávacího řízení, včetně jeho skončení. Jak již Úřad konstatoval shora, důvody pro zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. e) zákona mohou mít svůj původ i v jednání samotného zadavatele; tento závěr však nelze dávat do souvislosti s novou právní úpravou ZZVZ, nýbrž s rozhodovací praxí Úřadu, která již před nabytím účinnosti ZZVZ připouštěla, aby příčina vzniku důvodů hodných zvláštního zřetele uvedených v § 84 odst. 2 písm. e) zákona spočívala i v pochybení samotného zadavatele (viz např. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S199/2015/VZ-17053/543/JWe ze dne 8. 7. 2015). Takovýto výklad ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona tedy nelze přičítat nové právní úpravě ZZVZ.

159. Irelevantní je i zadatelův argument, že podle nové právní úpravy ZZVZ již neoprávněné zrušení zadávacího řízení není správním deliktem, jakož i zadatelův odkaz na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0043/2016/VZ-19462/2016/541/JCh ze dne 6. 5. 2016, ve kterém Úřad při posouzení, zda jednání dodavatele naplňuje formální znaky skutkové podstaty správního deliktu, přihlédl k nové právní úpravě ZZVZ. Zadavatelem odkazovaný postup Úřadu v případě správního řízení vedeného pod sp. zn. S0043/2016/VZ souvisí s aplikací ústavního pravidla zakotveného v ustanovení čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle kterého se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, avšak jestliže je to pro pachatele příznivější, použije se pozdějšího zákona. Tato legislativní výjimka z jinak obecně platného zákazu retroaktivity trestních norem se aplikuje dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu pouze ve správních řízeních týkajících se možného spáchání správního deliktu, v jiných typech správního řízení, tj. ani v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeném na návrh (jako je šetřený případ) však nikoliv.
160. K zadavatelem odkazovanému rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. R69/2011/VZ-14002/2011/310-ASc, podle jehož odůvodnění lze důvody pro zrušení zadávacího řízení posoudit jako důvody zvláštního zřetele hodné přesto, že výslovně nebyly zadavatelem uvedeny v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, Úřad uvádí, že v případě, na něž dopadá odkazované rozhodnutí, zadatel zrušil zadávacího řízení coby opatření k nápravě svého předchozího postupu, čímž částečně vyhověl dříve podaným námitkám uchazeče. Konkrétní důvody pro zrušení zadávacího řízení v daném případě zadatel popsal v předcházejícím rozhodnutí o námitkách; v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení pak na popis těchto důvodů pouze odkázal. Ke dni rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení tak byly konkrétní důvody vedoucí ke zrušení zadávacího řízení identifikovány a přezkoumatelným způsobem popsány, byť v jiné listině, na kterou rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení odkazovalo. V odkazovaném případě tak bylo možno následně přezkoumat, zda zadavatelem konkrétně specifikované důvody byly důvody hodné zvláštního zřetele ke zrušení zadávacího řízení. V případě šetřené veřejné zakázky by mohla být podmínka přezkoumatelnosti zadavatelem tvrzených důvodů ke zrušení zadávacího řízení splněna podobným způsobem například za situace, kdy by konkrétní důvody hodné zvláštního zřetele, pro které na zadavateli nelze požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, byly popsány v písemné zprávě o výsledcích zadavatelem zmiňovaného auditu, přičemž rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení by na tuto zprávu a v ní popsané konkrétní důvody odkazovalo, či by ji učinilo jeho přílohou, což se však nestalo.

161. K zadatelově citaci z „rozhodnutí č. j. S347/2008/VZ-1847/2009/510/KČe“, z níž má vyplývat, že ke zrušení zadávacího řízení může dojít i proto, že podmínky zadání již neodpovídají současným potřebám zadavatele, resp. zadavatel zamýšlí realizovat svoje potřeby jiným způsobem, Úřad uvádí, že v usnesení Úřadu č. j. S347/2008/VZ-1847/2009/510/KČe“ ze dne 6. 3. 2009 se pasáž citovaná zadavatelem nevyskytuje, tudíž žádný obecný závěr, který se zadavatel snaží dovodit, z tohoto usnesení neplyne. Ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S347/2008/VZ byla přezkoumávána zákonnost postupu zadavatele při zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 2 písm. d) zákona, přičemž Úřad s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem tohoto zadávacího řízení shledal, že byly splněny všechny zákonné předpoklady pro jeho zrušení podle § 84 odst. 2 písm. d) zákona, když v průběhu zadávacího řízení nastala podstatná změna okolností, které zadavatel nezpůsobil a ani je nemohl předvídat, a zadávací řízení bylo zrušeno bez zbytečného odkladu. Na rozdíl od případu zadavatelem odkazované veřejné zakázky, v případě veřejné zakázky šetřené v tomto správním řízení zákonné podmínky pro zrušení zadávacího řízení splněny nebyly.

K ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky

162. Předpokladem pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona je nejen nedodržení zákonného postupu zadavatele, ale i skutečnost, že postup zadavatele podstatně ovlivnil nebo mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Úřad proto posoudil i splnění této podmínky pro uložení nápravného opatření. V projednávaném případě lze s jistotou konstatovat, že postupem zadavatele došlo k podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, neboť úkonem zadavatele spočívajícím ve zrušení zadávacího řízení byla možnost výběru nabídky kteréhokoliv účastníka zadávacího řízení zmařena a zadavatel tak výběr nejvhodnější nabídky v tomto zadávacím řízení zcela vyloučil.

Závěr

163. Na základě všech shora uvedených skutečností Úřad konstatuje, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 84 odst. 2 písm. e) zákona a zásadu transparentnosti stanovenou v § 6 odst. 1 zákona, když rozhodnutím ze dne 8. 2. 2017 zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku s odkazem na § 84 odst. 2 písm. e) zákona, přičemž jako důvody pro zrušení zadávacího řízení uvedl jednak skutečnosti, které popsal natolik obecně a neurčitě, že jejich existenci nebylo možno přezkoumat, a dále uvedl skutečnosti, které nejsou důvodem hodným zvláštního zřetele, pro který nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, přičemž tento postup podstatně ovlivnil výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.

K uložení nápravného opatření

164. Podle § 118 odst. 1 zákona, nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.

165. Při rozhodování podle § 118 zákona je Úřad povinen na základě zjištěných skutečností uvážit, jaké nápravné opatření má zvolit k dosažení nápravy protiprávního stavu, a to při dodržení základních zásad procesu zadávání, tj. zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Zadavatel pochybil při realizaci úkonu zrušení zadávacího řízení, z tohoto

důvodu Úřad zvolil jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele zrušení rozhodnutí zadavatele o zrušení zadávacího řízení ze dne 8. 2. 2017. Zadávací řízení se tak vrátí do fáze před přijetím rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.

K uložení úhrady nákladů řízení

166. Podle § 119 odst. 2 zákona je součástí rozhodnutí Úřadu podle § 118 odst. 1 zákona ve znění pozdějších předpisů též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení (dále jen „náklady řízení“). Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí právní předpis. Prováděcí právní předpis, vyhláška č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách (dále jen „vyhláška“), stanoví v § 1 odst. 1, že paušální částku nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele je zadavatel povinen uhradit v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 zákona o zrušení zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele, a to ve výši 30.000,- Kč.
167. Vzhledem k tomu, že ve výroku II. tohoto rozhodnutí Úřad uložil zadavateli nápravné opatření podle § 118 zákona, rozhodl Úřad o uložení povinnosti uhradit náklady řízení, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí. Náklady řízení se platí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2017000102.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Podle § 117c odst. 1 písm. b) zákona se rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu činí v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

1. Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, Křížová 1292/25, 150 00 Praha 4
2. JUDr. Daniel Chamrád, advokát, K Hutím 665/5, 198 00 Praha 9,

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy